

Ș

ȘANDRU, Ioan R. (n. Vălișoara, Livezile, Alba, 30 iulie 1934). Inginer mecanic, manager. *Stabilit în Argeș, din 1966*. Școala Medie, Câmpeni, Alba (1953), Institutul Politehnic, Brașov (1965). Documentări externe: Franța, Spania. Specializare, *industria de automobile*. Inițial, Întreprinderea Aro, Câmpulung (1965-1966). Activitate permanentă, Întreprinderea de Autoturisme, Colibași/Mioveni: tehnolog, caroserie (1966-1970); șef, secțiile *punți* (1970-1973) și *transmisii* (1973-1975); inginer șef, *prelucrări mecanice* (1975-1985); director de producție *automobile* (1985-1990); director tehnic, SC *Autoro SA* (1990-1999). Contribuții directe la: fabricarea autoturismelor *Dacia 1100* și *Dacia 1300*, licență *Renault*, Franța; omologarea reperelor din gama *Estafette*; îmbunătățirea proiectării specifice. Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (M.T.D.).

ȘANDRU, Viorel Gh. (n. Căineni, Vâlcea, 22 august 1949). Inginer mecanic, cercetător, manager. *Stabilit în Argeș, din 1972*. Liceul Brezoi, Vâlcea (1967), Universitatea din Brașov (1972). Exprimări externe: Australia, Danemarca, Franța, Ungaria. Activitate permanentă, *industria de autoturisme*. Succesiv: proiectant, Grupul Uzinelor de Automobile, Pitești, Argeș (1972-1973); cercetător științific (1974-2000), Institutul de Cercetări pentru Automobile, Colibași/Mioveni, Argeș (*ICSITA, CCSITA, CESAR*), director coordonator (1997-2001); Biroul de Studii *Automobile Dacia*, director coordonator adjunct (2001-2007); Direcția *Prestații Client RTR Dacia*, șef program (2007-2010); *Renault Tehnologie Roumanie*, Centrul Tehnic Titu, Dâmbovița, gestiune, piste de încercare (2010~). Contribuții directe la: integrarea *Dacia 1300*; dezvoltarea proiectelor pentru *Dacia Mediu Litraj, Dacia*

Foarte mic Litraj, Dacia Autocamionete, Dacia 1304, Dacia Nova, Dacia Euro II; Dacia Supernova, Dacia Solenza; introducerea în fabricație Logan. Studii, rapoarte, reuniuni tematice, inovații în domeniu. Colaborări didactice, Institutul de Învățământ Superior/Universitatea din Pitești (1975-1997). Membru, diverse foruri profesionale autohtone, alte aprecieri publice. (M.T.D.).

ȘAPCALIU, Gheorghe (Buzău, 1867 – Câmpulung Muscel, 15 iunie 1941). Profesor, *istorie și limba latină*, om de cultură. *Stabilit la Câmpulung, din 1891*. Studii liceale, Buzău (1887), superioare, București (1891). Activitate didactică permanentă, Câmpulung, Muscel: Școala Normală *Carol I* (1891-1905); Gimnaziul/Liceul *Dinicu Golescu* (1905-1929). Preocupat constant de cunoașterea tradiției statelor din Africa, America de Nord, Europa. Adept al sistemului educațional informativ: stimularea studiului valorilor *clasice din Antichitate și Renaștere*; direcționarea gândirii elevilor spre înțelegerea motivației evenimentelor seculare; acceptarea dialogului; evocarea marilor personalități universale. Figură distinctă a reședinței Muscelului, integrat discret spiritului *Cetății*, conlucrări intelectuale cu personalități marcante ale timpului. Aprecieri publice antume și postume. (I.M.D.).

ȘCHEIANU, Dumitru Gh. (n. Călărași, 13 decembrie 1949). Ofițer de carieră, profesor universitar, *electronică*, manager. *Integrat preocupărilor argeșene, din 2001*. Liceul Militar, Câmpulung Moldovenesc (1967), Școala Militară Superioară Rachete Antiaeriene (1970), Academia Tehnică Militară, București (1981), Universitatea Politehnică, București (1994). Doctorat, *electronică*, București. Activitate specializată: Academia Tehnică Militară, București (1981-1990); Comandamentul Apărării Antiaeriene a Teritoriului, București (1990-1994); director, Oficiul Central de Stat pentru Probleme Speciale, București (1994-2005) Preocupări

didactice, Universitatea din Pitești (2001~).
 Volume importante: *Microelectronica. Circuite integrate. Structuri. Aplicații* (1998); *Compendiu de teoria semnalelor în locație* (1998); *Semnalele – purtătoarele informației* (2007); *Semnale* (2007, în colaborare). Profesor universitar (2005). Numeroase articole, comunicări, referate, *granturi*/contracte de cercetare-proiectare publicate în reviste din țară sau străinătate. Invenții, inovații programe naționale și internaționale. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu. Aprecieri publice. (M.C.S.).

ȘCOALA DE AGRICULTURĂ, DOBROGOSTEA (1903-1993). Prima instituție de stat cu acest profil din județul Argeș, inițiator, Mihail Manolescu (v.). Denumită, pentru început, Școala Profesională de Agricultură (1903-1908). Ulterior: Școala Elementară cu două clase (1908-1916; 1919-1943); Școala Inferioară cu patru clase (1944-1948); Școala Profesională cu patru clase (1948-1962). Patrimoniu propriu: clădiri administrative, săli de clasă, bibliotecă, internat, locuințe; fermă pentru instruire practică Dobrogostea (Merișani) și Găvana (Pitești); colecții botanice, câmp de experiență, culturi cerealiere, plantații pomicole, grădină de legume, loturi semincere, sector zootehnic, instrumentar specific. După 1962: Școala de Contabilitate și Pregătirea Cadrelor din Agricultură Cooperatistă (1962-1988); Școala pentru Perfecționarea Personalului Economic din Agricultură, subordonată Ministerului Agriculturii, București (1988-1993). Directori cunoscuți: Traian Băilă, Mihail Bărbulescu, Dumitru Vasiliu, Marin Berechet, Ioan Tocilă, Teodor Apostu, Gheorghe Bujor, Nicolae Bogoi, Vasile Zarioiu (v.), Gheorghe Secară (v.). Conlucrări comunitare. Clădiri folosite, temporar, de Casa Agronomului Argeș (1993-1996), transferate, apoi, Universității din Pitești. Diverse atestări documentare. (C.D.B.).

ȘCOALA DE APLICAȚIE PENTRU APĂRARE/CENTRUL DE PREGĂTIRE PENTRU APĂRARE NUCLEARĂ, BIOLOGICĂ ȘI CHIMICĂ DIN CÂMPULUNG (1957-1960; 1969~). Instituție cu statut special, profilată pe activități militare specifice prevenirii și combaterii efectelor atacurilor nucleare, biologice, radiologice sau chimice. Elaborarea doctrinei naționale în domeniu, constituirea structurilor aferente operațiunilor *ONU* și *NATO*, implicarea detașamentelor proprii în misiuni internaționale, prezența unor ofițeri în state majore interarme din Africa, America, Asia, Europa. Subunitate etalon: *Compania 383*. Comandanți cunoscuți: Nicolae Popescu (v.), Tudorel Radu. Participări permanente la pregătirea civililor pentru apărare în caz de pericol. Diverse atestări documentare interne și externe. (M.M.B.).

ȘCOALA DE APLICAȚIE PENTRU UNITĂȚI DE LUPTĂ MIHAI VITEAZUL/ȘCOALA DE OFIȚERI TANCURI, PITEȘTI (1949~). Instituție de învățământ militar, existentă în reședința Argeșului de la 17 august 1949, unitate aflată, inițial, în Garnizoana Sibiu (1948-1949). Suport logistic, preluat de la Școala de Ofițeri Artilerie *Carol I*, funcțională, pentru o perioadă, la Pitești, în perioada interbelică. Fuziune cu Școala de Ofițeri Tehnici Auto, București, primul comandant (17 august 1949 – februarie 1950), Grigore Arcadie Duceag. Drapel de luptă: 30 decembrie 1954. Titulaturi succesive, adecvate evoluției *directionale* de profil. Unitate personalizată, 30 decembrie 1962: Școala Superioară de Ofițeri Tehnici Activi Tancuri și Auto *Mihai Viteazul*, Pitești, Argeș. Durata studiilor: patru ani (1962-1969); trei ani (1969-1989). Unificare managerială temporară cu Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri *Basarab I*, Pitești (1987-1990). După 1990, structură de grad universitar (patru ani), succesiv: Institutul Militar de Tancuri (1990-1997); Școala de Aplicație pentru Tancuri și Auto, respectiv Infanterie și Vânători de

Munte. Locație reabilitată, extinsă și dotată conform actualelor criterii continentale. Baze de antrenamente, Smeura/Moșoaia și Bascov (Argeș). Numeroase serii de absolvenți, ajunși în importante funcții operative sau publice, naționale și internaționale. Actuala denumire din 2005, subordonând: Centrul de Pregătire pentru Blindate, Pitești (Argeș); Centrul de Pregătire a Infanteriei *Constantin Brâncoveanu*, Făgăraș (Brașov); Centrul de Pregătire Montană *Bucegi*, Predeal (Brașov). Comandanți cu activitate mai îndelungată: Sergiu Malinovski (colonel), Vasile Milea (v.), Ioan Săftescu (v.), Vasile Dumitrașcu (v.), Constantin Anghel (v.), Ilie Dragomir (v.), Mihai Chiriță (v.), Emilian Pîșu (colonel, doctor, *științe militare*). ***Volum monografic*** (2010). Implicări constante în viața *Cetății*. Importante atestări documentare. (G.I.N.).

ȘCOALA DE ARTILERIE, PITEȘTI (? - 1949). Instituție de învățământ militar pentru pregătirea ofițerilor, existentă, inițial, în București. Clădiri speciale, construite pe terasa superioară a reședinței Argeșului. Activități teoretice, poligoane de tragere, exerciții coordonate cu alte arme, participări la realizarea anumitor proiecte comunitare. Concomitent, existența în localitate a Școlii pentru Subofițeri, unite, la 22 iunie 1945, sub comanda generalului de brigadă, Ioan Burnea, funcție acordată, ulterior, colonelului Miltiade Buzdea (martie 1948). Ministrul Apărării Naționale, Emil Bodnăraș. Patrimoniu oferit Școlii de Ofițeri *Mihai Viteazul*, transferată din Garnizoana Sibiu (1949), astăzi, Școala de Aplicație, Pitești. Importante atestări documentare. (G.I.N.).

ȘCOALA DE CÂNTĂREȚI BISERICEȘTI DIN CÂMPULUNG (1852~1948). Instituție de învățământ eclesiastic, program special, pregătirea *cantorilor de strană* pentru parohiile ortodoxe din Muscel și județele limitrofe. Fondator: Gheorghe Căciulă, compozitor, psalt, profesor la Câmpulung (până în 1855). Locație inițială: Biserica *Sfântul Nicolae*, Câmpulung.

Discipline prioritare de studiu: *citire, scriere, religie, muzică sacră, istorie*. Pentru absolvenți, temporar, competențe didactice, școli rurale. Activitate agreată de forurile eparhiale și civile din Capitală, prefectură, primăria urbană. Diverse implicări comunitare. Atestări documentare, notificări memoriale, consemnări monografice. (S.P.P.).

ȘCOALA DE CÂNTĂREȚI BISERICEȘTI DIN CURTEA DE ARGEȘ (1910~1948; 1990~). Instituție de învățământ eclesiastic, program special, pregătirea *cantorilor de strană* pentru parohiile ortodoxe din Argeș și județele limitrofe. Inițial, transferarea unității de la Pitești, ulterior, entitate distinctă. Locații succesive: anexele Bisericii Flămânzești; clădire oferită de Societatea *Frăția* a Clerului din Eparhia Argeșului, Pitești, pentru Episcopia Argeșului (1912); imobil nou (1915), zona centrală urbană. Obiecte de studiu (*trei ani*): muzică vocală, muzică bisericească, Vechiul și Noul Testament, morala, liturgica, limba română, istoria patriei, dreptul cetățenesc. Elevi proveniți, prioritar, din mediul rural, întreținere asigurată, parțial, de Episcopia Argeșului. Directori, cu activitate îndelungată: Vasile Predeanu; Aurel Popescu. Reconfigurare după 1990. Implicări comunitare permanente. Diverse atestări documentare. (S.P.P.).

ȘCOALA DE CÂNTĂREȚI BISERICEȘTI DIN PITEȘTI (1897~1948). Instituție de învățământ eclesiastic, program special, pregătirea *cantorilor de strană* pentru parohiile ortodoxe din Argeș și județele limitrofe. Inițiativa Societății Cultural-Filantropice *Frăția* a Clerului din Eparhia Argeșului, președinte, Dimitrie Lascăr (v.), deschidere oficială, 1 octombrie 1897. Profesori cu activitate îndelungată: Radu Budescu; Teodor Băjenaru (v.); Platon Ciosu (v.). Locații succesive: anexele Protoieriei (1897-1899); chiliile Bisericii *Greci* (1899-1905); imobil propriu, inaugurare, 14

noiembrie 1905, zona centrală urbană. Cadre didactice din rândurile preoților. Obiecte de studiu (*trei ani*): muzică vocală, muzică bisericească, dogmatică, morala, liturgica, limba română, istoria patriei, dreptul cetățenesc. Elevi proveniți, prioritar, din mediul rural, folosiți, uneori, după absolvire, inclusiv, ca *dascăli*/învățători. Diverse implicări comunitare. Suport documentar, volumele: *Anuarul orașului Pitești* (1936); *Episcopia Argeșului. 1793-1949* (2005), alte informații ale timpului. (S.P.P.).

ȘCOALA DE CONTABILI COOPERATORI ȘI GOSPODARI AGRICOLI, GOLEȘTI (1943-1949). Unitate specială de învățământ, organizată din inițiativa Institutului Național al Cooperăției, București, director general, George Minescu. Deschiderea oficială: 1 octombrie 1943, *Conacul Goleștilor*, Golești, Muscel. Durata studiilor, trei ani, elevii în vârstă de cel puțin 13 ani, recomandați, expres de consiliile cooperatiste rurale, preoți și învățători. Săli pentru activități teoretice, dormitoare, bucătărie, sufragerie, fermă (16 hectare), donație, Elena Perticari-Davila (v.), animale de rasă, mașini, unelte agricole, practică productivă. Director cunoscut: Alexandru Constantinescu (București), gestionarul restaurării clădirilor tradiționale din *Curtea Goleștilor* (1942-1943), finanțare centrală. Posibilități de edificare a unui local propriu, acțiune nefinalizată. Pentru anul școlar 1948-1949, școală de apicultură. Instituții asemănătoare: Ismail (Basarabia); Luduș (Transilvania); Orșova (Banat). Suport documentar: *Curierul Cooperăției Române, Nr. 7*, din 1943, București; arhiva Muzeului Viticulturii și Pomiculturii, Golești, Ștefănești, Argeș. (C.D.B.).

ȘCOALA DE ECONOMIE CASNICĂ DIN TEIU (1911~1948). Instituție de învățământ profesional pentru fete, organizată conform prevederilor *Legii* din 1899, aprobată în Parlamentul României. Distinct, la Teiu-Deal: clădiri construite din

fondurile Prefecturii Județului Argeș (34765 lei, curs 1910), terenuri experimentale, ateliere, microfermă zootehnică, internat, cantină, alte dotări specifice. Inițial, transferarea unității de la Budișteni, Muscel (1911-1912), ulterior, entitate proprie. Directoare cunoscută: învățătoarea Maria S. Iordache/Bichiu. Activitate agreată prin ministerele Instrucțiunii Publice și Agriculturii, București. Folosirea ulterioară a imobilului, Gimnaziul Unic Mixt Teiu-Deal (1948), director, Gheorghe Petre (v.). Diverse atestări documentare. (I.M.D.).

ȘCOALA DE FOTBAL SPORTING DIN PITEȘTI (2000~). Unitate specializată în pregătirea copiilor și juniorilor pentru performanțe în domeniu. Fondator: Victor Jigman, fost președinte al Clubului de Fotbal *Argeș*. Activitate permanentă la Pitești până în 2014, continuată, ulterior, la Câmpulung, finanțator principal, Nicolae Badea, acționar, Clubul de Fotbal *Dinamo*, București. Integrare instituțională în structura centrelor regionale de profil. Manager, președinte executiv și antrenor coordonator, Tănase Dima. Promovarea constantă a tinerilor talentați în echipe de fotbal din țară sau alte state europene. Diverse atestări documentare. (L.V.M.).

ȘCOALA DE GOSPODĂRIE RURALĂ GRADUL I, BUDIȘTENI (1904-1911; 1912-1948). Instituție publică, pregătirea fetelor pentru activități casnice, menaj, țesătorie, agricultură. Locații succesive: Casa *Constantin Simescu* (1904-1908); Casa obștei *Topoloveanu* (1908-1911); Casa *Constantin Popescu* (1912); clădire proprie (1913-1948), fermă (zece hectare), alte extinderi și dotări specifice. Inițiator: Alexandru Popescu, învățător, primarul comunei Budișteni, Muscel. Directoare cunoscute: Maria Vasilescu, Elena Constantinescu, Stela Ștefănescu, Eufrosina Popescu, Ioana Rădulescu. Activități agreate prin ministerele Instrucțiunii Publice și Agriculturii, București. Bază materială

preluată de Școala primară/Gimnazială Budișteni, Leordeni, Argeș, numită, din 2007, *Constantin C.D. Fântâneru* (v.). Unități asemănătoare la: Topoloveni (Muscel); Șuici, Teiu, Tigveni (Argeș). Diverse atestări documentare. (I.M.F.).

ȘCOALA DE LA BISERICA SFÂNTUL GHEORGHE DIN PITEȘTI (Secolul XVIII). Unitate *începătoare* de învățământ autohton, existentă pe lângă locul de cult creștin ortodox amintit. Dascăli cunoscuți: Ianache *biv vătaf de copii* (29 aprilie 1753); Ion *vătaf ot școala nouă domnească ot Sfântul Gheorghe* (1764); Ioan *robul lui Dumnezeu... aproape de această sfântă biserică, în casa Manului Cojocar* (6 august 1784). Interferențe cu Școala Domnească, organizată, în 1780, pe baza prevederilor *hrisovului* din ianuarie 1776, emis de voievodul Țării Românești, Alexandru Ipsilanti (1774-1782). *Dascăl de limba română, plătit din bugetul statului*. Evoluții ulterioare. Atestări de arhivă, consemnări documentare tradiționale, Vasile Alexandrescu Urechia, Marin M. Braniște (v.). Numeroase comentarii contemporane. (I.M.D.).

ȘCOALA DE LA SCHITUL BULIGA DIN PITEȘTI (1751~1900). Unitate tradițională de învățământ, limbile română, slavonă, greacă, germană, statut public, parohial sau particular. Inițial, *școală de învățătură românească*, fondator, Martin P. Buliga (v.), *acces gratuit și pentru copiii oamenilor săraci* (25 mai 1751), plata dascălului din veniturile schitului. Redimensionarea spațiului, *două odăi alături de chiliile monahilor*, egumen, Partenie Nica (1786-1827). Ulterior, școală teologică/gimnaziu (mijlocul secolului XIX), pregătire gratuită a viitorilor preoți, activitate coordonată de episcopul Argeșului, Samuil Tărtășescu (v.). După 1886, școală pentru fete, pension al institutoarei germane, Margareta Veldin. Atestări de arhivă, consemnări documentare, Dimitrie

Butculescu (v.), Marin M. Braniște (v.). Numeroase comentarii contemporane. (I.M.D.).

ȘCOALA DE MESERII CONSTANTIN MICULESCU DIN ȘUICI (1926-1939; 1950-1963). Instituție de învățământ profesional, subordonată Ministerului Economiei Naționale, donator-fondator, Constantin Miculescu (v.). Patrimoniu complex: săli de clasă, ateliere, internat, cantină, casa directorului, anexe. Durata studiilor, trei ani, secțiile: rotărie, tâmplărie, fierărie, croitorie, lăcătușerie. Reorganizată funcțional pentru: Gimnaziul Industrial de Băieți (1939-1948); Gimnaziul Unic de Fete (1945-1948); Gimnaziul Unic Mixt (1948-1950). Complementar, Școala de Gospodărie și Industrie Casnică/Școala de Menaj (1941-1948), transferată de la Cepari, Argeș, coordonatori, Luli Stănescu, Constantin Dumitrescu. Ulterior (1963-2003), Școala Specială, aparținând Ministerului Muncii, calificare productivă pentru băieți sau fete (croitorie, țesătorie covoare). Reabilitarea locației tradiționale, extinderi pavilionare, dotare adecvată. Directori cunoscuți: Gheorghe Melinte, Mihail Penișoară, Vasile Vețeanu, Gavrilă Rudeanu, Dumitru D. Budan, Nicolae Diaconu. După 2003, succesiv: Centrul Special de Plasament (2003-2004); Unitate de Asistență Medico-Socială/Azil de Bătrâni (2004~), director, Vasile Neacșa. Atestări documentare. Implicări comunitare permanente. (C.D.B.).

ȘCOALA DE MESERII REGINA ELISABETA, CURTEA DE ARGEȘ (1901-1948). Instituție de învățământ profesional, pregătirea elevilor pentru activități familiale și publice, industriale sau agrare. Locație proprie, zona Bisericii Episcopale: săli de clasă, ateliere, internat, cantine, terenuri sportive. Primar, Traian Popescu (v.). În programul de studiu: instruire practică, obiecte teroetice, probe de lucru, examene finale. Reorganizări succesive, raportate la deciziile ministerului de resort. După 1919,

clase inclusiv pentru gimnaziu industrial. Imobil preluat, ulterior, de Școala Medie Horticolă/Liceul Agricol *Constantin Dobrescu – Argeș*. Prezență activă în viața *Cetății*. Diverse atestări documentare. (N.I.M.).

ȘCOALA DE NOTARI DIN CURTEA DE ARGEȘ (1908~1926). Instituție de învățământ cu program special pentru pregătirea funcționarilor publici ai primăriilor urbane și rurale, durata studiilor, *un an*, cu frecvență sau în particular, examen final, comisie aprobată prin decizia forurilor județene specializate. Inițiatori: prefectul Argeșului, Nicolae Brânzeu (v.); Petre Ștefănescu, inspector județean, director fondator Unificare, pentru etapa 1910-1915, cu Școala de Notari din Târgu Jiu (Gorj). Noțiuni juridice, istorice, administrative, caligrafice, literare, cadastrale. Complementar: practică agricolă, fermă proprie (zece hectare). Sediul: casele Pandele Ionescu, din localitate. Total absolvenți: 411, din care, 304 proveniți de la cursurile permanente. Contribuții distincte la: îmbunătățirea activității specifice comunităților urbane și rurale, ortografierea corectă a documentelor oficiale, sistematizarea și uniformizarea conținutului actelor emise în etapa imediat următoare formării României Mari; conservarea fondurilor arhivistice locale. Diverse atestări documentare. (I.T.B.).

ȘCOALA DE OFIȚERI DE ARTILERIE CAROL I, PITEȘTI (? – 1948). Instituție de învățământ militar, aparținând ministerului de resort, București. Locație edificată pe terasa superioară a reședinței Argeșului, integrată Garnizoanei Pitești. Prima unitate cu acest profil din Muntenia, participantă la cel de Al Doilea Război Mondial (1941-1945). Încetarea activității în contextul reorganizării Armatei Române după finalizarea conflagrației amintite. Bază materială redimensionată pentru Școala de Ofițeri de Tancuri, Pitești

(1949-1952), transferată din Garnizoana Sibiu, denumită, succesiv: Școala Militară de Tancuri (1952-1956); Școala Militară de Ofițeri de Tancuri și Auto (1956-1962); Școala Superioară de Ofițeri Activi de Tancuri și Auto *Mihai Viteazul* (1962-1969). Școala Militară de Ofițeri Activi de Tancuri și Auto *Mihai Viteazul* (1969-1987); Școala Militară de Tancuri și Auto *Mihai Viteazul* (1987-1990); Școala Militară de Tancuri *Mihai Viteazul* (1990-1991); Institutul Militar de Tancuri *Mihai Viteazul* (1991-1997); Școala de Aplicație pentru Tancuri și Auto *Mihai Viteazul* (1997-2005); Școala de Aplicație pentru Unități de Luptă *Mihai Viteazul* (2005~). Numeroase atestări documentare. (G.I.N.).

ȘCOALA DOMNEASCĂ DE LA CÂMPULUNG (1669~?). Unitate medievală de învățământ primar, inițiator, Antonie Vodă din Popești, domn al Țării Românești (1669-1672). Activitate intermitentă, incinta Curții voievodale, Câmpulung, Muscel. Copii aparținând principalelor categorii sociale urbane. Obiecte de studiu: limbile română și slavonă, tematica preponderent religioasă, dascăli selectați dintre călugării Mănăstirii locale *Negru Vodă*. Verificarea periodică a cunoștințelor (scris, citit, socotit). Importante atestări documentare. (V.N.P.).

ȘCOALA INFERIOARĂ DE MESERII DIN CURTEA DE ARGEȘ (1901-1936). Instituție de învățământ profesional (tâmplărie, împletituri de răchită, ceramică, sculptură în lemn, croitorie, arte decorative). Subvenție anuală (1914-1918) din partea reginei României, Elisabeta (v.). Activitate desfășurată în imobilele Seminarului Teologic din localitate. Clădire proprie nefinalizată (1921), teren folosit, ulterior, pentru edificarea Casei Orășenești de Cultură. Director fondator, Matei Ivănceanu. După 1 septembrie 1936, Gimnaziul Industrial *Regina Elisabeta*, Curtea de Argeș. Transformări ulterioare. Diverse atestări documentare. (N.I.M.).

ȘCOALA ISRAELITĂ DIN PITEȘTI (1860-1948). Instituție publică pentru învățământul primar, organizată de comunitatea evreilor, pe lângă Sinagogă, zona centrală urbană. Cadre didactice și elevi din localitate sau așezări apropiate, limba *idiș*, taxe modice, susținere externă. Director cu activitate îndelungată: Fintea Feinștein (medic). Edificiu propriu (1926), astăzi, la intersecția Bulevardul *Eroilor* – Strada *Egalității*, datare pavimentară, folosit, după 1946, pentru activități administrative, sociale, comerciale. În reședința Argeșului, inclusiv Școala Catolică, director cunoscut, Ioan Iștoc. Preocupări agreate de Prefectură, Primărie, Consiliul Eparhial. Consemnări în: *Anuarul general al orașului Pitești și județului Argeș* (1936); *Istoria municipiului Pitești* (1988). Exprimarea diversificării spiritualității etnice în etapele invocate. Surse arhivistice. (S.P.P.).

ȘCOALA MILITARĂ DE MAIȘTRI ȘI SUBOFİTERI A FORȚELOR TERESTRE/ȘCOALA MILITARĂ DE SUBOFİTERI TANCURI ȘI AUTO, PITEȘTI (1960~). Instituție specializată de învățământ, existentă, în reședința Argeșului, de la 25 iulie 1960, organizată prin unificarea unităților funcționale, anterior, la Târgoviște (Dâmbovița), Mizil (Prahova), Craiova (Dolj). Succesiv: Școala Militară de Maiștri și Subofițeri Tancuri și Auto (1964-1974); Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri *Basarab I*, Pitești (1974-1987), unificată, managerial, cu Școala Militară de Ofițeri Tancuri și Auto *Mihai Viteazul*, Pitești (1987-1991); Institutul Militar Auto *Basarab I*, grad superior și mediu (1991-1996); Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Trupelor de Uscat (1996-2000); Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Terestre (2000~). Distinct: Centrul de Pregătire a Subofițerilor (1999); module de comandă, conducere, luptători profesioniști (elevi și cursanți); colaborări externe; programe adaptate cerințelor nord-atlantice. Denumire onorifică *Basarab I* (2004).

Evaluare specială, maiștri, Comunicații și Informatică (2010), folosiți în Afganistan. Suport logistic propriu, preluat de la regimentele interbelice din Pitești. Reabilitări, extinderi, dotări specifice actualelor cerințe continentale. Implicări constante în viața *Cetății*. Numeroase atestări documentare. (G.I.N.).

ȘCOALA MILITARĂ/LICEUL ȘTEFAN CEL MARE DIN CÂMPULUNG (1940-1941). Instituție specială de învățământ preuniversitar, dislocată, temporar, din Cernăuți, Bucovina, la Câmpulung Muscel (20 octombrie 1940 – 16 decembrie 1941). Staționări intermediare în condițiile *notelor ultimative* ale Uniunii Sovietice: Roman (Neamț); Târgoviște (Dâmbovița). Locații dispersate: Liceul de Fete (comanda, direcția de studii, sălile de clasă, laboratoarele); Școala *Oprea Iorgulescu* (dormitoare, cantină); Vila *Oprea Iorgulescu* (birouri administrative, cazarea cadrelor didactice). Deschiderea oficială a cursurilor: 18 noiembrie 1940, primar, Grigore Grecescu (v.), prefect, Paul Gălășeanu. Pentru etapa iunie-decembrie 1941, suplینirea gratuită a profesorilor plecați pe *Frontul de Est*, prin contribuția rezerviștilor din Câmpulung. Revenirea la Cernăuți, conform *Ordinului Nr. 8373*, din 29 octombrie 1941, emis de forurile ministeriale centrale, reluarea activității, 8 ianuarie 1942. Situații asemănătoare pentru: Școala Militară/Liceul *Mihai Viteazul*, Târgu Mureș, redislocat la Pitești, Argeș (1944); Școala Militară/Liceul din Iași, evacuat, continuarea activității, la Câmpulung (1943-1946). Diverse atestări documentare. (M.M.B.).

ȘCOALA NAȚIONALĂ DIN CÂMPULUNG (1832-1864). Instituție publică pentru învățământul primar, *limba română*, înființată, conform prevederilor *Regulamentului Organic*, la 28 noiembrie 1831. Deschidere oficială: 14 martie 1832, profesor – director fondator, Dimitrie Jianu (v.). Activitate coordonată de Eforia

Școalelor, București, director, Petrache Poenaru (v.). Demersuri convergente preocupărilor Primăriei urbane și Ocârmuirii/Prefecturii Muscel. Locații succesive: chiliile Mănăstirii *Negru Vodă* (1832-1836); imobil propriu (1836). Durata instruirii, *trei ani* (1832-1851), ulterior, *patru ani*, acces pentru copiii tuturor categoriilor sociale (104, în 1835; 216, în 1857). Metodă *lancasteriană*, manuale și obiecte specifice: *scriere, citire, operații aritmetice, catehism, gramatică, geografie*. Alfabet latin (1857). Cadre didactice cunoscute: Ioan Brezoianu (v.), Răducanu Burdeanu, Barbu Marinescu, Procopie Constantinescu. După 1838, Școala Normală (mixtă, 1841-1852), pregătirea învățătorilor pentru sate, inițiativă raportată la Porunca Departamentului Treburilor din Lăuntru, București (14 ianuarie 1838). Încetarea temporară a cursurilor (1848-1851). Reorganizare fundamentală (1864). Astăzi, Școala Nr. 1 *Oprea D. Iorgulescu* (v.), Câmpulung, Argeș, edificiu reprezentativ (1928), arhitect, Dimitrie Ionescu – Berechet (v.). Importante atestări documentare. (V.N.P.).

ȘCOALA NAȚIONALĂ DIN PITEȘTI (1833-1864). Instituție publică pentru învățământul primar, *limba română*, înființată, conform prevederilor *Regulamentului Organic*, la 23 aprilie 1832. Deschidere oficială: 5 februarie 1833, inițial, 50 de elevi, maghiștratul/primar urban, Constantin Lerescu (v.). Activitate coordonată de Eforia Școalelor, București. Durata instruirii, *trei ani* (1833-1853), ulterior, *patru ani*, acces pentru copiii tuturor categoriilor sociale. Metodă *lancasteriană*, manuale și obiecte specifice: *scriere, citire, catehism, gramatică, aritmetică, geografie*, primul examen deschis, 20 septembrie 1834. După 1838, Școala Normală (mixtă, 1841-1852), pregătirea învățătorilor pentru școlile primare sătești din Argeș. Vizita domnului Țării Românești, Gheorghe Bibescu (10 septembrie 1846), încetarea temporară a cursurilor (1848-1851); introducerea alfabetului latin (1857).

Locații succesive: Casa *Anica Enghel* (1832-1833); anexele Episcopiei (1833-1840); clădire proprie (1840), ridicată prin subscripție comunitară (*Ulița Boierească/Strada Ion C. Brătianu*). Patrimoniu acordat instituției succesoare, Școala de Băieți Nr. 1 (edificiu nou, 1909), numită *Nicolae Simonide*, prin *Decretul regal*, din 15 decembrie 1910, semnat, Carol I (v.). Ulterior, Școala Nr. 1, Pitești. Reorganizare fundamentală: *Legea asupra instrucțiunii publice* (5/17 decembrie 1864), votată în Camera Deputaților (16/28 martie 1864), aplicată, efectiv, din septembrie 1865. Directori: fondator, Nicolae Simonide (v.), Toma Sergiade/Sergiescu (v.), Anton Oncescu (v.), Vasile Urzescu (v.), Alexandru Teodosiade (v.), Gheorghe M. Franțescu (v.). Diverse scrieri și referiri monografice. Valoroase atestări documentare. (I.M.D.).

ȘCOALA NORMALĂ DIN PITEȘTI (1919-1954). Instituție publică de învățământ preuniversitar, integrată sistemului național pentru pregătirea învățătorilor, stabilit după fărîrea României Mari (1918). Anterior (1915-1916), secție specializată, Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș, clasa a V-a, aprobată de Ministerul Educației, București, solicitare insistentă: Toma Trifonescu (v.), Nicolae Brânzeu (v.), Grigore T. Coandă (v.), Ion I. Purcăreanu (v.), Honoriu Bănescu (v.). Unitate distinctă: 10 noiembrie 1919, locație provizorie, Școala Nr. 1 (1919-1920). Titulaturi succesive: Școala Normală de Băieți (1919-1933); Școala Normală de Învățătoare (1933-1948); Școala Pedagogică de Fete (1948-1954). Locație proprie: Complexul *Gheorghe Doja*, Pitești, edificat în 1922-1931, folosit, ulterior (1954-1962), de Școala Medie Mixtă Nr. 3 *Alexandru Odobescu*, astăzi, campus universitar. Directori cu activitate îndelungată: Ion N. Isbășanu, Radu Petre, Sevasta Stavarache, Elisabeta Stoica. *Scrieri monografice*: Ion M. Dinu (v.); Petre Popa (v.). Continuarea tradiției: Liceul/Colegiul

Alexandru Odobescu, Pitești. Numeroase atestări documentare. (D.I.G.).

ȘCOALA POPORULUI (1894~1898). Publicație periodică, apărută lunar la Mușătești, Argeș. Primul număr: 15 august 1894, subintitulat *Revistă educativă și enciclopedică*, ortografiere, *Șcôla poporului*. Director și proprietar, Alexandru Valescu (v.). Articole, analize, comentarii, informații pe teme didactice, literare, agricole, medicale, religioase. Colaboratori: Florian Becescu (v.), Constantin Dobrescu - Argeș (v.), Alexandru Mușatescu (v.), Constantin Rădulescu – Codin (v.). Texte din: George Coșbuc, Mihai Eminescu, Ștefan O. Iosif, Lev Nicolaevici Tolstoi. Imprimare: *Tipografia Societății pentru Cultura Țăranului*, Mușătești (1894-1895, 1897-1898); temporar, București (1895-1896) și Câmpulung, Muscel (1896-1897); *Tipografia Țăranul* (Alexandru Valescu și George Moisescu). Diverse implicări comunitare. (I.I.B.).

ȘCOALA POPULARĂ DE ARTE ȘI MESERII/ȘCOALA POPULARĂ DE ARTĂ, PITEȘTI (1958 ~). Instituție de învățământ public vocațional, oferte formative pentru copiii, tineri, adulți. Domenii prioritare: muzică, pictură, teatru, coregrafie, folclor. Inițial, cursuri facultative (1955-1958), complementare preocupărilor artistice ale Palatului Culturii, Pitești, ulterior, activitate sistematizată distinctă. Locații: Palatul Culturii (1955/1958); Casa *Fostropol*/Muzeul Județean Argeș (1970~). Secții externe urbane: Câmpulung (1959~), coordonatori cunoscuți, Alexandru Donici, Gheorghe Paulian, Adrian Nicolae Radu (v.), Costești, Curtea de Argeș, Mioveni, Topoloveni, respectiv rurale: Albeștii de Muscel, Brăduleț, Corbi, Coșești, Dobrești, Rucăr, Valea Danului, Vlădești. Succese ale cadrelor didactice sau elevilor la spectacole, concursuri, festivaluri, expoziții, reuniuni tematice. Absolvenți pe scene reprezentative din România. Inițiative distincte (în colaborare): *Stagiune de operetă*

(1962~1972); *Dansul Florilor* (1984); *Sus pe Argeș, la izvoare* (1984, 2010); *Expoziția Națională de Arte Plastice* (1995); *Festivalul de pian* (2007); *Speranțe argeșene* (2008); *Tabăra de meșteșuguri* (2011). Expresii externe. Directori cunoscuți: Mircea Ștefănescu (v.), Dumitru Croitoru (v.), Ion Grecu (v.), Cornelia Voica (v.), Constantin Alexandrescu (v.), Vasile Rizeanu (v.), Gabriela Pendiuc (manager). Aniversări periodice (1969, 1980). Consemnări documentare: revista *Preludii* (editare proprie); *Scriere monografică* (2012), coordonator, Gabriela Pendiuc. Actuala denumire din 2010, locație înscrisă pe lista patrimoniului cultural național. Finanțator, Consiliul Județean Argeș. Implicări constante în viața *Cetății*. Importante atestări documentare. (S.C.N.).

ȘCOALA PRIMARĂ SUPERIOARĂ DE GOSPODĂRIE DIN TOPOLOVENI (1938-1948). Instituție profesională pentru fete, absolvente a patru clase primare, program de pregătire *trei ani*. Cursuri ambulante, în vacanțe. Patrimoniu complex (1936-1938): săli de clasă, internat, cantină, microfermă zootehnică, teren agricol/grădină, magazie, platformă de gunoi, alte anexe. Edificii integrate acțiunii privind transformarea *Târgului Cârcinov* în localitate model, inițiator, Ion Mihalache (v.), inaugurare oficială, 18 septembrie 1938. Director cu activitate relevantă: Georgeta Manolescu. Bază materială preluată de stat, acordată, succesiv, Gimnaziului Unic, Școlii Medii, Liceului din localitate. Suport documentar, volumele: Ion Mihalache, *Lucrările de la Topoloveni* (1939); Ion Boalcă, *File din istoria orașului Topoloveni* (1996). Diverse consemnări memoriale, pasaje monografice, alte relatări ale timpului. (I.M.D.).

ȘCOALA PROFESIONALĂ DE FETE, PITEȘTI (1897-1948). Instituție de învățământ special, pregătirea elevilor pentru activități gospodărești, comerciale,

industriale. Deschidere oficială, 6 septembrie 1897, primar, Ion N. Coculescu. Locații succesive: imobile particulare (1897-1899); casele *Teiuleanu*, donație, *Fondul Ion, Maria și Constantin Teiuleanu*, inițiativă, Maria Dumitriu Teiuleanu (v.), autentificare, Tribunalul Argeș, 1 noiembrie 1899, acceptată de Carol I (v.) și Consiliul Comunal, Pitești. Dezvoltare ulterioară, finanțator, Casa Școalelor, București, resurse asigurate prin valorificarea proprietăților oferite, *filantropic*, de familia amintită: 800 de pogoane/400 de hectare teren arabil și construcții aferente, moșia *Funia Domnească*, Teiu, Argeș; clădirile urbane, strada Târgu din Afară, Nr. 5-7, Pitești. După 1936, inclusiv clase liceale industriale. Spații preluate de stat, acordate: Școlii de Învățătoare, respectiv Școlii Nr. 5, Pitești (1948-1966); Liceului Economic (1966), astăzi, Grupul Școlar Tehnologic Economic *Maria Teiuleanu*. Prezență activă în viața *Cetății*. Importante atestări documentare. (I.M.D.).

ȘCOALA PUBLICĂ/NAȚIONALĂ DIN CURTEA DE ARGEȘ (1839-1864). Instituție de învățământ primar, *limba română*, organizată și finanțată, conform prevederilor **Regulamentului Organic** (1831), *pe seama comunei*, parteneriatul statului și localității urbane. Inițial, unități separate pentru băieți și fete, contopite în 1842. Printre cadrele didactice fondatoare: Samuel Ostaș (v.), Nicolae Popescu (1857). Clase succesive, trei ani de studiu, doi *dascăli/învățători*, metodă *lancasteriană*, bibliotecă, peste 100 de elevi, examene finale. Locații amenajate: casa din *Valea Târgului*; casele *Gavrilă Șendrulescu* (anterior, spital). Finanțare de stat după 1860, revenire la școli speciale, băieți și fete (1860). Reorganizare fundamentală legislativă (1864): durată, patru ani, frecvență obligatorie, manuale și obiecte specifice. Distinct, pentru Școala de Băieți (1864-1948): folosirea *Casei Villara* (1876-1909); eponimie (1886), *Carol I* (v.), edificiu propriu, inaugurare (30 august 1909), ministrul Spiru Haret. Clădire nouă, Școala de

Fete, unificare administrativă (1948). Astăzi, Școala Nr. 1 *Carol I*, zona centrală urbană. **Consemnări monografice** (1938), Dumitru Udrescu (v.). Alte valoroase atestări documentare. (M.G.R.).

ȘCOALA ROMÂNĂ DE AFACERI – FILIALA PITEȘTI (1992~). Așezământ specializat în formarea și perfecționarea, la nivel mediu ori superior, a persoanelor cu preocupări aferente economiei de piață, organizat prin Camera de Comerț și Industrie Argeș. Succesiv: **Facultatea de Științe Comerciale și Financiar-Bancare**, integrată rețelei învățământului particular din România (1992-1995); **cursuri postliceale** (funcționar bancar, asistent de gestiune, secretar-dactilograf-operator birotică, tehoredactor, tehnician controlul calității produselor alimentare, agent comercial, asistent al managerului unității comerciale), recunoscute oficial (1995~); **module periodice pentru agenții economici** (marketing, management, contabilitate, finanțe, legislație), colaborări cu experți din Pitești sau București (1997~). Suport didactic asigurat prin: Liceul Economic *Maria Teiuleanu*; Grupul Școlar de Chimie *Costin D. Nenițescu*; Colegiul *Alexandru Odobescu*; Casa Științei și Tehnicii pentru Tineret/ *Tehnic Club*. Directori (succesiv): Ion Tache (economist); Valeriu Zuvelcatu (inginer); Șerban Crișcotă (inginer); Marian Pantazi (inginer). Documentare, Eugenia Rusănescu (economistă). Consemnări în volumul **Camera de Comerț și Industrie Argeș** (2000). Redefinirea profilului conform precizărilor Camerei de Comerț a României, prin **Registrul Asociațiilor și Fundațiilor**, Judecătoria Pitești (2002). Diverse implicări comunitare. (I.T.B.).

ȘCOALA SLOBODĂ OBȘTEASCĂ DE LA GOLEȘTI (1826-1830). Instituție publică, inițiată, pe cheltuială proprie, de Constantin/Dinicu Goleșcu (v.), la moșia Goleștilor, Muscel, *considerată prima școală superioară mixtă rurală din Țara*

Românească. Predare, prioritar, în limba română, complementar, germană, greacă, latină, italiană. Acces pentru copiii tuturor categoriilor sociale, învățământ și manuale gratuite, metodă *lancasteriană*, aplicată, aici, de Ion Heliade Rădulescu, profesor în anul 1827. Profesor-director emblematic, Florian Aaron (v.). Activitate didactică inaugurală, 1 mai 1826, permanentizată până la moartea ctitorului amintit (5 noiembrie 1830). Redimensionare în 1850, mentor, Zoe/Zinca Golescu (v.). Examenе anuale succesive, stimularea conceptelor naționale, reprezentării artistice la Pitești (Argeș) și Câmpulung (Muscel), admiterea unor absolvenți în colegii din București sau Paris, remarcați, ulterior, ca militanți pentru modernizarea societății autohtone. Continuarea tradiției școlii rurale deschise la începutul secolului XIX, în Golești, de Radu N. Golescu – Banul (v.). Locație amenajată, astăzi, la Muzeul Viticulturii și Pomiculturii Golești, Ștefănești, Argeș. Valoroase atestări documentare. (F.C.P.).

ȘCOALA SPORTIVĂ DE ELEVI DIN PITEȘTI (1957-1969). Entitate distinctă, integrată Școlii Medii/Liceului *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș, director fondator, Ion Vorovenci (v.). Inițial, două discipline specifice: *atletism* și *gimnastică* (1957-1958), ulterior (1965-1966), inclusiv *baschet* și *handbal*, coordonator, Constantin Luca (v.). Cadre didactice și antrenori cu activitate îndelungată: Corneliu Corciu (*handbal*); Gheorghe Dan (gimnastică), Adriana Tivig (*gimnastică*); Nicolae I. Ilie (atletism), Cornel Gheție (*handbal*); Elena Vorovenci (*gimnastică*). Succese importante în competiții județene, zonale, republicane, participări la selecțiile pentru loturile naționale, stabilirea unor recorduri individuale, comentarii de presă și monografice, alte aprecieri în domeniu. Numeroase atestări documentare. (C.M.V.).

ȘCOALA TEHNICĂ DE COOPERAȚIE, CURTEA DE ARGEȘ (1955-1961). Instituție didactică preuniversitară, specializată în pregătirea personalului pentru cooperarea de consum, subordonată forurilor centrale din București. Locație cunoscută (săli de clasă, laboratoare, cantină, internat), spații adiacente Fabricii de Confecții 6 *Martie/APACA*, destinate, temporar, Școlii Industriei Alimentare. Inițial (1955-1956), elevi proveniți din structuri desființate ale domeniului: Blaj (Alba), București, Corabia (Olt), Craiova (Dolj), Gherla (Cluj), Rădăuți (Suceava). Ulterior: cursuri complete, *patru ani*, accesibile, prioritar, argeșenilor; cicluri distincte, *doi ani*, deschise absolvenților unor licee; materii studiate intensiv (planificare, contabilitate, merceologie, organizare); profesori din Curtea de Argeș sau alte centre urbane; *module* pentru instruire practică. Directori (succesiv): Nicolae Macovei, Vasile Mihoc. Din 1961, unitate transferată la Slatina (Olt). Implicări în mai multe proiecte publice. Atestări documentare. (M.G.R.).

ȘENILĂ-VASILIU, Mariana C. (n. Câmpeni, Alba, 11 iunie 1944). Artist plastic, *tapiserie*, *pictură*, profesoară, publicistă. *Stabilită la Pitești, Argeș, din 1969*. Școala Medie/Liceul de Arte Plastice, Cluj (1962), Institutul de Arte Plastice *Ioan Andreescu*, Cluj-Napoca (1968). Căsătorită cu **George Vasiliu** (v.). Documentări specializate, țări occidentale. Activitate didactică permanentă, școli, licee, facultăți din Pitești (1969~2004). Expoziții personale sau de grup: București (1969), Pitești (1970~). Exprimări externe: Cuba (1968, 1970), Italia (1969), Argentina, Brazilia, Chile, Mexic, Spania, Venezuela (1970), Federația Rusă (1974), Germania (1974, 1977), Iordania, Siria (1975), Cehia, Slovacia (1978). Lucrări în muzee, instituții oficiale, ambasade, colecții particulare. Tapiserii tematice de mari dimensiuni. Distinct: *Voievodul Neagoe Basarab*, sediul Prefecturii Argeș (*Casa Albă*), Pitești. Numeroase acuarele, desene, crochiuri,

inspirate din mediul ambiental. Volume importante: *Drumuri, cărări, poteci* (1991); *Brâncuși, altcum* (2008). Colaborări, periodicele: *Argeș, Ateneu, Cafeneaua literară, Vatra* (critică de artă, note de călătorie, dezbateri teoretice). Premii pentru domeniile enunțate. Implicări constante în viața *Cetății* (simpozioane, conferințe, emisiuni *media*). Membră: Uniunea Artiștilor Plastici din România, fondatoare Filiala Pitești (1976); Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România (1990). Președinte fondator *Alianța Franceză*, Pitești (1990), alte aprecieri publice. (S.C.N.).

ȘERB, Teodor (Secolul XX). Inginer, silvicultură, director. *Original din Muscel*. Studii liceale, Pitești, Argeș, universitare, Brașov. Documentări externe continentale. Activitate specializată, unități de producție și cercetare din Argeș - Muscel. Distinct: director, Inspectoratul/Direcția Silvică Argeș. Studii, analize, rapoarte, interviuri, reuniuni naționale și internaționale pe diverse teme. Contribuții la: extinderea suprafețelor plantate cu păduri în zona amintită; conservarea potențialului cinegetic autohton; diversificarea preocupărilor specifice ocoalelor, parchetelor, unităților productive forestiere. Implicări directe în: transferul (1962) către Clubul Copiilor/Casa Pionierilor, a unor clădiri și terenuri din strada *Trivale* (Pitești); amenajarea perdelelor de protecție aferente Memorialului de Război *Mateias*, Valea Mare-Pravăț (Câmpulung); stabilirea perimetrelor localităților urbane sau rurale din Argeș-Muscel. Aprecieri comunitare antume și postume. (I.D.P.).

ȘERBAN (A doua jumătate a secolului XVIII - Începutul secolului XIX). Zugrav, *artă sacră*, formator de talente. Activitate în domeniu, *școala* de pe Ulița Văii, Câmpulung Muscel (1822~), fondator, Gheorghe Badea (v.), Biserica Marina. Elevi cunoscuți: fiii săi, Radu (v.) și Ioan; Ion D. Negulici (v.). Lucrări distincte, parohii din Argeș-Muscel. Stimularea perfecționării picturii eclesiastice

de influență bizantină în etapa amintită. Diverse atestări documentare antume și postume. (S.C.N.).

ȘERBAN, Floarea (Drăganu, Argeș, 10 octombrie 1929 – Pitești, Argeș, 3 august 1995). Funcționar de stat, parlamentar. Responsabilități în Organizația Argeș a Partidului Muncitoresc/Comunist Român. Președinte, Comitetul Regional/Județean al Femeilor, membră, Consiliul Național, București. Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Rucăr (1965-1969), reprezentând Frontul Democrației Populare. Dezbateri legislative, adunări cetățenești, inițiative sociale. Contribuții la evoluția vieții economice și culturale din Argeș - Muscel. Diverse aprecieri comunitare. (C.D.B.).

ȘERBAN, Gheorghe I. (n. Pitești, Argeș, 15 ianuarie 1958). Inginer, profesor universitar, *electronică*, manager. Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1977), Institutul Politehnic, București (1983). Stagiul: Marea Britanie (1994; 1995). Doctorat, *științe tehnice*, Brașov (1998). Activitate specializată: Întreprinderea pentru Întreținerea și Repararea Utilajului de Calcul, București (1983-1988); Institutul de Învățământ Superior/Universitatea din Pitești (1988~), decan, Facultatea de Electronică și Electromecanică (2000-2004), prorector (2004-2012). Profesor din 2000, conducător de doctorat. Volume importante (în colaborare): *Spice. Un ghid pentru simularea circuitelor electronice* (1992); *Spice. Simularea circuitelor analogice. O nouă eră în inginerie* (1994); *Sisteme electronice programabile* (1997); *Modelare și aplicații bazate pe concepte fuzzy* (1997); *Microprocesoare* (1997). Numeroase studii, articole, referate, comunicări, *granturi*/contracte de cercetare, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu. Contribuții la dezvoltarea învățământului superior tehnic și a cercetării științifice în

Argeș - Muscel. Aprecieri publice. (I.A.B.).

ȘERBAN, Gheorghe M. (n. Grădiștea, Brăila, 14 august 1936). Medic primar, *chirurgie*, manager. *Stabilit în Argeș, din 1968*. Școala Medie, Râmnicu Sărat, Buzău (1960). Documentări externe. Activitate specializată: circumscripții sanitare din Suceava (1960-1962) și Botoșani (1962-1965); secundariat, *chirurgie generală*, Institutul Medico-Farmaceutic, București (1965-1968). Distinct: Spitalul Județean Argeș, Policlinica I (1968-1972); Secția Chirurgie I (1972-2003), șef secție (1982-2003). Colaborări ulterioare. Primariat în 1977. Președinte, Colegiul de Disciplină al Medicilor Argeș (1981-1989); coordonator, rețeaua *chirurgie* din Argeș-Muscel (1982-1989); pregătirea medicilor stagiați în domeniu. Numeroase operații cu grad sporit de dificultate. Studii, articole, referate, reuniuni tematice naționale. Membru activ, Uniunea Societăților de Științe Medicale din România, Filiala Pitești. Diverse implicări în viața Cetății. (C.G.C.).

ȘERBAN, Ion (Godeni, Muscel, 1922-Jilava, Ilfov, 29 august 1958). Lucrător industrial, electrician, Bazinul Carbonifer Muscel, militant politic, martir. Fiul unui membru marcant al Partidului Național Țărănesc, ucis de adversarii politici (1937). Opozant al colectivizării agriculturii (1949), fondator, Grupul de rezistență armată anticomunistă *Capu Piscului*, Godeni (1952), împreună cu Ion Voican (v.). Urmărit de Securitate, capturat (1953), anchetat, torturat, încarcerat (1953-1958). Judecat, condamnat la moarte (5 iunie 1958), Tribunalul Militar, Regiunea II, București. Executat (29 august 1958), Penitenciarul Jilava. Sentințe drastice (5 iunie 1958): muncă silnică, pentru: 51 de colaboratori ai grupului (etape diferite); mama sa, Elena (șase ani), decedată în închisoare; sora lui, Maria, cinci ani; Gheorghe (rudă apropiată), 12 ani. Importante atestări documentare. Diverse aprecieri publice antume și postume. (I.I.P.).

ȘERBAN-VOICAN. Grupare de rezistență anticomunistă, organizată în zona de nord a județelor Muscel și Argeș, confruntată, timp de aproape un deceniu, cu trupele de securitate din România. Existență documentară: Capu Piscului, Godeni, Muscel (1950-1957). Inițiatori: Șerban Ion (v.), Voican Ion (v.), Drăgoi Mihai. Peste 60 de membri activi și susținători, profesii diferite (mineri, agricultori, profesori, foști adepți ai ideologiei comunise). Confruntări cu trupele de securitate și miliție, răniți și morți de ambele părți. Arestări, anchete, procese, detenții politice, finalizate prin: condamnarea la moarte și executarea lui Șerban Ion; cinci decedați în timpul anchetelor și în penitenciare, respectiv Ion Onică Badea, Elena Șerban, Gheorghe Ion (v.), Gheorghe Miloiu (v.), Matei Filofteia; 51 de implicați în procese, condamnați la ani grei de detenție, locuitori ai satelor din zonă (Capu Piscului, Cotești, Godeni, Loturi, Schitu Golești, Cetățeni, Aninoasa, Vlădești), sau din orașele Câmpulung și Pitești. Studii, analize, comemorări, reuniuni naționale și internaționale după 1989. (I.I.P.).

ȘERBĂNESCU, Cristian T. (București, 14 aprilie 1902 – București, 28 august 1973). Actor, regizor, scenograf. Activitate permanentă la Pitești, Argeș (1949-1964), secțiile proză și marionete. Studii specializate, Conservatorul de Declamație, București (1923). Prestații scenice: campanii particulare din Capitală (1923~1949); Teatrul de Stat/*Alexandru Davila*, Pitești (1949-1964), șef, Secția de Păpuși (1950-1952). Rol de referință: *Ianke (Tache, Ianke și Cadâr*, Victor Ion Popa). Interpret, realizator de spectacole, butaforie, reprezentații pentru copii și tineret. Consemnări critice favorabile, implicări în viața publică, participări la diverse reuniuni tematice. Aprecieri comunitare antume și postume. (P.A.D.).

ȘERBĂNESCU, Gheorghe (n. Silișteni, Lunca Corbului, Argeș, 21 iulie 1933 - București, 14 noiembrie 1996).

Inginer, *mine și construcții hidroenergetice*, manager. Liceul de Băieți/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1952), Institutul de Mine, Petroșani, Hunedoara (1959). Activitate specializată: institute de cercetări (1959-1961); șef lot, *galeria de fugă*, Hidrocentrala de pe Argeș (1961-1966); șef șantier, Hidrocentrala de pe Lotru, Vâlcea, *trasee subterane* (1966-1976); șef colectiv proiectare, *lucrări în subteran* (1976-1986), șef, Compartimentul Protecția Muncii în Subteran (1986-1990). Trustul de Construcții Hidroenergetice, București. Distinct: director, Sucursala Cernavodă, Constanța, SC *Hidroconstrucția*, București (1990-1996), șantiere speciale, escavări subterane, aducțiuni, evacuări, perimetrul Centralei Nucleare Electrice. Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale și internaționale. Aprecieri comunitare antume și postume. (I.M.F.).

ȘERBĂNESCU, Ioan (1848-1909). Medic, *oftalmologie*, publicist. *Activitate la Pitești, Argeș* (1874~1889). Școala Națională de Medicină, București, Institutul Medical, Montpellier, Franța. Specialist, Secțiunea de Ambulanță Rurală Militară Argeș-Muscel. Recunoscut în domeniu. Volum important: *Dare de seamă asupra a 70 operațiuni de extracțiuni de cataractă și a 5 iridectomii (pupile artificiale) practicate cu succes...* (1886), Tipografia *Haralambie Rădulescu*, Pitești. Diverse atestări documentare. Nominalizat în *Istoria municipiului Pitești* (1988). Aprecieri publice antume și postume. (C.G.C.).

ȘERBĂNESCU, Ion (n. București, 31 octombrie 1932). Sportiv de performanță, radiotelegrafie, ofițer. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1957*. Școala de Ofițeri Transmisiuni, Sibiu (1951). Activitate specializată, unități militare din Buzău și Pitești (1951~1987). Numeroase concursuri naționale și internaționale în domeniu. Campion republican: *proba de viteză, alfabetul Morse* (1967); *regularitate și*

recepție (1969); *competiție pe echipe* (1970, 1971), împreună cu Ioan Kutu. Maestru al Sportului (1971), alte aprecieri publice. (L.V.M.).

ȘERBĂNESCU, Nicolae (? - Câmpulung, Muscel, 1878). Psalt, profesor, *muzică sacră*, dirijor. Studii specializate în domeniu. Activitate didactică, instituții laice sau eclesiastice din: Câmpulung (1839; 1854-1878); Slatina, Olt (1839-1854). Notificat, uneori, **Șerbănescu Kociu**. Pregătirea corurilor parohiale, școlilor de cântăreți, catedralelor urbane. Adaptări compoziționale, prelucrări, aranjamente vocale. Diverse atestări documentare antume și postume. (L.I.P.).

ȘERBĂNESCU, Nicolae Șt. (Bughea de Jos, Muscel, 8 august 1924 - Câmpulung, Argeș, 18 februarie 1987). Medic veterinar, manager. Liceul *Dinicu Golescu*, Câmpulung (1946), Facultatea de Medicină Veterinară, București (1952). Activitate profesională, comuna Rușețu, Brăila, medic de circumscripție veterinară (1952-1953), Întreprinderea *Prodaliment*, Turnu Severin, Mehedinți, inginer-șef (1953-1955), Complexul Agrozootehnic, Burdujeni, Suceava, director (1955-1961), Întreprinderea de Industrializarea Cărnii, Pitești, Argeș, director (1961-1983). Contribuții importante privind coordonarea investițiilor, organizarea proceselor tehnologice la Antrepozitul Frigorific, Abatorul Nou, Fabrica de Mezeluri, Pitești, funcționale începând cu deceniile șapte - opt ale secolului XX. (I.D.P.).

ȘERBĂNOIU, Ion Șt. (n. Vedea, Argeș, 1 martie 1950). Inginer, *construcții industriale*, profesor universitar. Liceul Teoretic, Vedea (1969), Institutul Politehnic *Gheorghe Asachi*, Iași (1975). Doctorat, *științe tehnice*, Iași (1989). Activitate specializată: Trustul de Construcții Industriale, Iași, Șantierele Vaslui (1975-1978), Iași (1978-1979);

Institutul/Universitatea Tehnică *Gheorghe Asachi*, Iași (1979~). Volume importante: ***Studiul și proiectarea procesului de construcție*** (1993); ***Organizarea proceselor de construcții*** (2003); ***Managementul resurselor umane în construcții*** (2007). Studii, articole, analize, rapoarte, contracte de cercetare/*granturi*, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru diverse foruri științifice autohtone, expert tehnic, consultant în domeniu. Aprecieri publice. (L.M.F.).

ȘERBĂNOIU, Margareta N. (n. Țițești, Muscel, 7 februarie 1942). Profesor, gradul I, *muzică*, dirijor. Școala Medie Nr. 3/Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești, Argeș (1961), Conservatorul *Ciprian Porumbescu*, București (1965). Doctorat, *muzicologie*, București (2007). Activitate didactică permanentă, Liceul Nr. 2/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1965-1999), dirijor fondator, Grupul vocal *Sânziana*, alte instituții de învățământ din Argeș. Membră, formațiile corale: *Dumitru Georgescu-Kiriatic*, *Ars Nova*, *Casic Grup*, *Sindicatul Învățăământ*, Pitești. Adaptări compoziționale, prelucrări, aranjamente pentru soliști. Implicări constante în viața *Cetății*: festivaluri, concursuri, spectacole evocatoare, protocol oficial. Turnee externe: Bulgaria, Franța, Germania, Grecia, Ungaria. Colaborări, societăți corale interne și continentale. Studii, articole, cronici, comentarii, reuniuni pe diverse teme, interviuri, premii în domeniu. Aprecieri publice. (L.I.P.).

ȘETRARU, Nicolae N. (Dobrești, Muscel, 4 mai 1907 – Dobrești, Argeș, 6 martie 2001). Institutator gradul I, dirijor, *cor*, culegător de folclor. Școala Normală *Alexandru Odobescu*, Pitești, Argeș (1927). Institutul Pedagogic, Facultatea de Științe Naturale-Geografie, București (1959). Activitate didactică permanentă: Larga, Suciul de Sus, Maramureș (1927-1928); Furești, Muscel (1929-1930); Dobrești (1930-1968). Director: Școala Dobrești (1947-1948);

Căminul Cultural *Preotul Ioan Dumitrăchescu* și *Alexandru Dobrescu*, Dobrești (1935-1948). Președinte fondator, Societatea Corală *Vraja*, Dobrești (1935-1948), dirijor (1935-1968), succese importante, concursuri naționale (1939, 1943), județene (1943), regionale (1943, 1957). Prelucrări în gen popular. Aprecieri comunitare antume și postume. (L.I.P.).

ȘIȘOTEANU, Ileana (n. Rucăr, Argeș, 22 iulie 1967). Solistă muzică ușoară. Căsătorită cu Dumitru Lupu (compozitor). Liceul Industrial, Rucăr (1985), Școala Populară de Artă, Pitești, Argeș (1985), *Clasa Cornelia Voica*, Universitatea *Hyperion*, București (1996). Activitate în domeniu, Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1985-1990), *Fantasio/Compania de Teatru*, Constanța (1992). Colaborări cu alte instituții de spectacole din țară, turnee externe, emisiuni *media*. Discografie: *Cântece creștine* (1992); ***Ce mult te-am iubit*** (1996); ***Iubire trădată*** (2000); ***Cântece de iarnă*** (2003); ***Refrene de iubire*** (2004). Partituri cinematografice. Premii în domeniu. Consemnări critice favorabile. Aprecieri comunitare. (L.I.P.).

ȘIȘCĂ, Ion Gh. (n. Izvoru, Argeș, 20 august 1943). Inginer, *construcții feroviare*, manager, antreprenor. Școala Medie Nr. 2/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești, Argeș (1961), Institutul de Căi Ferate, București (1966). Activitate specializată: Trustul de Construcții-Argeș, Grupul de Șantiere, Pitești (1966-1975), șef loto; antreprizele 2, București (1975-1983, șef șantier) și 4, București (1985-1987, director). Temporar: misiune externă, Libia (1983-1985, șef șantier); Inspecția de Stat în Construcții, Oficiul București (1987-1991, inspector general); contractant pentru Germania SC *Rom-Proiect SA*, București (1991-1992, șef șantier). Inițiative particulare: SC *Inter-Con SRL* (1992-1996); SC *Șișcă-Building SRL* (1996-1999); persoană fizică autorizată (1999). Contribuții la realizarea în Pitești a

edificiilor: Spitalul Județean Argeș (1973); zonele rezidențiale *Trivale* și *Găvana*; Complexul Comercial *Fortuna*; Hotelul *Muntenia II*. Preocupat de reducerea costurilor, diversificarea tehnologiilor performante, aplicarea experienței continentale în domeniu. Studii, analize, rapoarte, reuniuni interne și internaționale. Implicare în viața *Cetății*. Aprecieri publice. (D.I.G.).

ȘOIMESCU, Ion (Secolul XIX). Proprietar imobiliar, parlamentar. Deputat de Argeș, ales la scrutinul din 1869. Dezbateri electorale, interpelări, propuneri legislative. Contribuții la diversificarea activităților economice, sociale, culturale sau administrative locale. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

ȘORCARU, Constantin A. (n. Bălți, Basarabia, 8 februarie 1943). Artist plastic, grafică și scenografie, proiectant, expoziții muzeale. *Domiciliat la Pitești, Argeș (1944–1966)*. Școala Medie Nr. 1/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1960), Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, București, *Clasa Alexandru Brătășanu, Mihai Tofan* (1966). Stabilite în Capitală (1966). Documentări externe, state din Europa. Activitate specializată permanentă: Întreprinderea/Societatea Comercială *Decorativa*, București (1967–2005). Contribuții deosebite la proiectarea și realizarea muzeelor naționale ale Capitalei (*Istorie, Literatură, Teatru, Muzică, Arte Plastice, Științe Naturale, Geologie*) și din Alba-Iulia, Arad, Baia Mare, Brașov, Cluj, Constanța, Craiova, Deva, Focșani, Galați, Iași, Oradea, Sfântul Gheorghe, Slobozia, Suceava, Târgoviște, Timișoara, Vaslui. Distinct, în Argeș: expozițiile *Istorie și Ecologie*, Pitești; secțiunile *Memorială și Etnografie*, Golești; interioare, *Memorialul de Război*, Mateiaș, Valea Mare – Pravăț; *Casa Memorială Liviu Rebreanu*, Valea Mare, Ștefănești. Colaborări, pavilioane românești, târguri internaționale (Franța, Italia, România,

Spania). Studii, articole, interviuri, emisiuni *media*, reuniuni continentale. Implicări în realizarea unor demersuri inițiate de forurile administrative din zona Argeș - Muscel. Membru, diverse asociații în domeniile amintite. Consemnări critice favorabile, alte aprecieri comunitare. (G.G.R.).

ȘOVU, George S. (n. Țițești, Muscel, 30 ianuarie 1931). Profesor, gradul I, *limba și literatura română*, scriitor, manager, Școala Normală, Câmpulung Mușcel (1951), Universitatea *Alexandru Ioan Cuza*, Iași (1955). Activitate specializată în Capitală: Agenția Română de Presă (1955-1961); liceele Nr. 39/*Dante Alighieri* (director) și *Gheorghe Lazăr* (1961-1974); Inspectoratul Școlar al Municipiului București (1974-1991). Consilier ministerial (1969-1992). Volume importante (proză): *Cadența generației* (1974); *Liliac alb în ianuarie* (1984); *Dimineața iubirii* (1987, 2003); *Liceenii* (1992, 1999); *Romanticii* (2003). Scenarist, filmele: *Declarație de dragoste, Liceenii, Extemporal la dirigenție, Liceenii rock'n roll, Liceenii în alertă*. Consemnări critice favorabile. Colaborări, revistele: *România literară, Contemporanul, Cinema, Gazeta învățământului, Pentru patrie*. Fondator, revista *Limba și literatura română*, București. Membru, Uniunea Scriitorilor din România. Asociația București (1980). Aprecieri publice. (I.M.D.).

ȘTEFAN (Secolul XVII). Înalt ierarh al Bisericii Ortodoxe Române, cărturar, traducător, editor. Originar din Costești, Argeș. Studii teologice, Școala Mănăstirii Cozia, Vâlcea, limbile slavonă, elenă, română. Episcop al Buzăului (1637-1648), mitropolitul Țării Românești, Târgoviște (Dâmbovița) și București (1648-1653; 1656-1668). Membru al Marelui Sfat Domnesc pe timpul voievodului Matei Basarab (v.), opozant al intrării călugărilor greci în mănăstiri, apropiat boierilor Cantacuzino. Transferarea *Scaunului* Mitropolitan din Târgoviște, la București. Tălmăcirea, pentru

prima oară în limba română, a rugăciunii **Crezul**. Tipografierea unor importante cărți bisericești: **Îndreptarea Legii/Pravila cea mare** (1642, limba română); **Pogribania preoților mireni** (1650, limba slavonă); **Târnosanie** (1652, limba română); **Mistirio** (1655, limbile română și slavonă). Însmormântat la Târgoviște. Nominalizări frecvente în istoria Bisericii Ortodoxe Române, alte aprecieri publice antume și postume. (**S.P.P.**).

ȘTEFAN CEL MARE (Secolul XV~). Comună din județul Argeș, pe râul Dâmbovic, satele: **Ștefan cel Mare**, Glavacioc. Suprafață: 34,3 km². Locuitori: 3500 (1971); 2487 (2008). Atestare documentară medievală: Glavacioc (1441). Biserici: Glavacioc (XIV); Ștefan cel Mare (1937); cruci de piatră, Glavacioc (1834, 1837). Monument al eroilor, Ștefan cel Mare (1916-1918). Școală (1838); cămin cultural (1948), bibliotecă publică (1959). Resurse naturale: zăcăminte de țiței. Banca populară **Buna Vestire**, Glavacioc (1926-1946), Cooperativa forestieră **Trei Stejari**, Glavacioc (1937-1945); Cooperativă agricolă de producție (1962-1989). Asociații familiale (1991~). Areal cerealier, legumicol, zootehnic. Arhitectură specifică zonei de câmpie, la interferență cu județele Dâmbovița și Teleorman. Textile de interior, obiecte de îmbrăcăminte, folclor literar, muzical, coregrafic. Târg tradițional: 25 martie (**Buna Vestire**). Turism rural. Trasee rutiere spre Pitești (Argeș), Roșiori de Vede (Teleorman), Găești (Dâmbovița). **Scrieri monografice** (selectiv): Ion Mușețeanu (1933); Ilie Diaconescu; Filofteia Pally (1991); Ioan Trifu; Viorel Liviu Zămoianu (1999); Spiridon Cristocă, Dragoș Măndescu, Ionel Dobre (2012). Diverse consemnări geografice, istorice, economice, spirituale. (**G.I.C.**).

ȘTEFAN, Dorel S. (Pitești, Argeș, 14 ianuarie 1940 – Pitești, Argeș, 1 februarie 2012). Profesor, *limba și literatura română*, manager, publicist. Școala Medie *Nicolae*

Bălcescu/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1957), Institutul Pedagogic de 3 ani, Pitești (1965). Universitatea din Craiova, Dolj (1980). Documentări externe. Activitate constantă în instituții de cultură din Pitești: arhivar, Clubul *Textila – Gară* (1957-1958); bibliotecar, Clubul Muncitoresc, Ștefănești, Argeș (1958-1962); director, Căminul Cultural Găvana, *Pitești-Nord* (1962-1965). Distinct, director: Casa Tineretului/Casa Elevilor și Studenților (1965-1976); Casa Sindicatelor (1976-1980); Palatul Culturii (1980-1990). Redactor, cotidianul **Argeșul liber/Argeșul** (1990-2000), colaborări ulterioare. Corespondent de presă, publicații din București, realizator *media*, emisiuni sportive, crainic, Stadionul *I Mai/Nicolae Dobrin*, Pitești. Numeroase articole, reportaje, comentarii, analize, interviuri (semnate **Dorel Ștefănescu**). Redactor responsabil, culegerea literară **Anii devenirii noastre** (1983), creații ale membrilor cenaclului *Liviu Rebeanu*, Pitești. Inițiative durabile: stagii permanente (teatru, muzică simfonică); serate de satiră; cinematecă; întâlniri colocviale; organizarea Cenaclului plastic *Ioan Andreescu*; revitalizarea festivalurilor - concurs *Darclée*, *Dumitru Georgescu-Kiriac*, *Poetul și Cetatea*. Contribuții directe la diversificarea preocupărilor spirituale din reședința Argeșului. Aprecieri comunitare antume și postume. (**C.C.C.**).

ȘTEFAN, Gheorghe I. (n. Hârtiești, Muscel, 14 iulie 1934). Inginer, *chimie industrială*, cercetător științific, manager. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1952), Institutul Politehnic, București (1958). Activitate specializată: Întreprinderea *Colorom*, Codlea, Brașov (1958-1960); tehnolog, Combinatul de Celuloză și Hârtie, Zărnești, Brașov (1960-1972); inginer-șef, Combinatul de Lianți, Câmpulung (1972-1977). Distinct: fondator, Secția de Cercetare și Producție Auriferă *Măzgana*, Hârtiești (1977-1995), integrată Combinatului de Metale Rare, Baia Mare. Invenții și inovații brevetate: dispozitive de lucru, aparte de

măsură și control, tehnici de evaluare și separare a aurului aluvionar. Volum important: *Pe urmele metalului rege* (2009). Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice autohtone. Diminuarea treptată a dimensiunilor programului amintit după 1990, renunțare totală (1995). Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice. (M.M.B.).

ȘTEFAN, Ion C. (n. Arefu, Argeș, 18 martie 1940). Profesor, gradul I, *limba și literatura română*, scriitor, editor. Liceul/Colegiul *Vaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1961), Universitatea din București (1966). Activitate specializată: Școala Ghimpețeni, Olt (1964-1968); Oficiul pentru Expedierea Presei, București (1969-1974); Sectorul 3, București (1974-1980); Școala Mihăilești, Giurgiu (1980-1988); Școala Nr. 87, București (1988-1990); Liceul *Matei Basarab*, București (1990-2005). Volume importante (versuri): *Despărțirea de cuvinte* (1973); *Atât de densă clipa* (1978); *Vara patriei* (1986); *Iluzie cu nuferi* (1995); *Ceremonii solare* (2001). Numeroase pagini de proză. Studii, articole, comentarii, reuniuni tematice în domeniu. Colaborări constante, revistele: *România literară*, *Lucașfărușul*, *Contemporanul* (București); *Tribuna* (Cluj); *Argeș* (Pitești). Fondator, Editura *Arefana*, București (1997, în colaborare). Membru, Uniunea Scriitorilor din România, Asociația București (2005). Consemnări critice favorabile, alte aprecieri publice. (I.M.D.).

ȘTEFAN, Ion I. (n. Topoloveni, Muscel, 17 iunie 1932). Profesor, gradul I, *limbi slave, limba și literatura română*, manager. Liceul *Dimitrie Cantemir*, București (1951), Institutul Maxim Gorki, București (1956), Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1971). Activitate didactică permanentă în Argeș: Școala Priboeni (1956-1957); Școala Topoloveni (1957-1959); Școala Medie/Liceul Topoloveni (1959-1994), director adjunct (1959-1973), director (1973-1982). Gradul I (1977). Studii, articole, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale.

Contribuții distincte la: înființarea, organizarea și evoluția învățământului liceal din Topoloveni; obținerea unor succese olimpice cu elevii; transformarea localității în centru urban; diversificarea preocupărilor culturale, artistice, sportive. Implicări comunitare permanente. Membru, diverse asociații științifice în domeniu, alte aprecieri publice. (M.G.R.).

ȘTEFAN, Marcela (n. Curtea de Argeș, 16 noiembrie 1957). Inginer agronom, cadru didactic universitar, publicist. Institutul Agronomic *Nicolae Bălcescu*, București (1984). Doctorat, *științe agricole*, București (1999). Activitate în domeniu: Facultatea de Economie Agroalimentară și a Mediului, Academia de Studii Economice, București. Volume importante: *Agrofitotehnie comparată* (2003); *Economia grâului* (2003); *Zootehnie comparată* (2004); *Ingineria ecosistemelor agricole* (2005); *Sisteme agricole comparate* (2009). Studii, articole, proiecte *granturi/contracte* de cercetare, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, diverse foruri profesionale autohtone, alte aprecieri publice. (C.D.B.).

ȘTEFAN/ȘTEFĂNESCU (Secolul XIX~). Familie tradițională din Curtea de Argeș, cunoscută prin pseudonimul *Goangă*. Proprietari rurali și urbani, mici întreprinzători, înalți funcționari de stat, cadre didactice, publiciști, filantropi. Suprafețe de teren, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită, Curtea de Argeș, Cluj, București, localități apropiate. Casă renumită, *stil medieval*, zona centrală Curtea de Argeș, restaurată (1840-1850; 1885-1890), reparată capital (1920-1925), preluată de stat (1950), multă vreme, sediul pentru Biblioteca Orășenească. Reper înscris pe *Lista Monumentelor Istorice și de Artă din Județul Argeș*. Mai cunoscuți: **Ion Ștefan/Ștefănescu**, domiciliat, Curtea de Argeș, apicultor, pseudonim *Goangă*, căsătorit cu Maria, patru copii: **Florian I. Ș.-G.** (v.); **Verona I. Ș.-G.**; **Gheorghe I. Ș.-G.**;

Mihai/Mișu I. Ș.-G. (v.); **Petre Gh. I. Ș.-G.** (v.). Implicări constante în viața *Cetății*. Consemnări monografice, atestări documentare, alte aprecieri publice. (F.C.P.).

ȘTEFĂNESCU (Secolul XIX~). Familie tradițională din Câmpulung Muscel. Proprietari urbani și rurali, demnitari medievali, înalți funcționari de stat, medici, donatori comunitari. Mai cunoscuți: **Nicolae Șt.**, slujitor al Curții Domnești de la București, *treti logofăt* (1829), *județ* al orașului Câmpulung; **Theodor Șt.** (1842-1909), profesor *contabilitate*, director, Școala de Comerț, București, secretar general, Ministerul Instrucțiunii Publice; viceguvernator (1880-1909), Banca Națională a României; imobile și păduri, Câmpulung (1900); **Nicolae Th. Șt.**, stabilit definitiv la Câmpulung (1944); colecționar, fotografii, peste 700 de imagini și texte, intitulate *Prin Câmpulung și muscelele lui*, cinci albume, donate Academiei Române, București (1946; 2012); **Sache I. Șt.** (v.); **Gheorghe/Gică Șt.** (v.). Valoroase atestări documentare. Eponimii: parc și vilă, Câmpulung. Aprecieri comunitare. Conexiuni cu alte familii importante din Argeș-Muscel. (M.M.B.).

ȘTEFĂNESCU, Alexandru (Roșiori de Vede, Teleorman, 1911-?). Profesor, gradul I, *științe naturale*, instrumentist, *vioară*, muzică de cameră. Domiciliu tradițional, Pitești, Argeș. Studii liceale și universitare în Capitală. Combatant, Al Doilea Război Mondial (1941-1945). Activitate didactică la Pitești: Liceul Comercial/Colegiul Economic (*biologie, chimie*); Liceul Mixt/Colegiul *Alexandru Odobescu* (*biologie*); Liceul de Fete *Mihail și Sevastița Vasilescu*/Colegiul *Zinca Golescu* (*biologie*). Complementar, preocupări artistice: *cvartetul* condus de Constantin Albu (v.); orchestra semisimfonică, operete, grupuri camerale, Palatul Culturii, Pitești; creații picturale (*acuarelă, ulei, crochiuri*), semnate *Drin*, colecționar în domeniu. Implicări

constante în viața *Cetății*. Aprecieri comunitare antume și postume. (I.M.D.).

ȘTEFĂNESCU, Constantin I. (Roșiori de Vede, Teleorman, 19 septembrie 1906 - Aiud, Alba, 31 decembrie 1950). Profesor, militant politic. *Domiciliat în Argeș, până în 1948*. Activitate didactică, Școala de Meserii, Șuici, Argeș. Component al Grupului de rezistență armată anticomunistă *Valea Topologului* (1948), inițiator, Dumitru Apostol (v.). Urmărit de Securitate, arestat (iulie 1948), cercetat, judecat, Tribunalul Militar, Craiova (Dolj). Condamnat, 20 de ani muncă silnică, penitenciarul Aiud, executați parțial. Deces premeditat, diverse variante. Redeschiderea dosarului, la cererea soției sale, Niculina, Judecătoria Curtea de Argeș (10 septembrie 1976), confirmarea morții în detenție, la Aiud. Importante atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (I.I.P.).

ȘTEFĂNESCU, Constantin V. (Curtea de Argeș, 5 aprilie 1879-?). Mare proprietar funciar, jurist, publicist. Studii liceale în Capitală (1899), Facultatea de Drept, București (1903). Inspector comunal pentru județul Argeș (1904-1907). Avocat, Baroul Argeș (1904). Apărarea intereselor unor persoane și familii din arealul Curtea de Argeș. Oratorie, recunoscut în domeniu. Membru marcant, Partidul Conservator. Întinse suprafețe de teren arabil, livezi, păduri, izlaz în Argeș-Muscel. Volum important: *Asociațiunile profesionale*. Articole, comentarii, analize pe diverse teme legislative. Implicări comunitare. Consemnate în *Albumul Corpului Avocaților din România* (1911). Aprecieri publice antume și postume. (A.A.D.).

ȘTEFĂNESCU, Elena L. (n. Priboieni, Argeș, 14 mai 1951). Inginer agronom, cercetător științific, publicistă. Studii liceale în Pitești (1970), Institutul Agronomic *Nicolae Bălcescu*, București (1979). Doctorat, *științe agricole*, București (2000). Activitate

specializată: profesoară, Școala Generală Fărcășeni, Strunga, Iași (1970-1971); laborantă, Institutul de Cercetare - Dezvoltare pentru Legumicultură și Floricultură, Vidra, Ilfov (1971-1975); șefă de fermă, cooperativele agricole de producție Ciocănești Sârbi (1979-1981) și Ciocănești Unirea (1981-1983), Călărași, respectiv Beleți-Negrești, Argeș (1983-1986). Distinct: șef colectiv, Laboratorul de Genetică și Ameliorarea Plantelor, Institutul de Cercetare și Producție pentru Legumicultură și Floricultură, Vidra, Ilfov (1986-2010), colaborări cu municipalitatea Pitești în perioadele organizării *Simfoniei Lalelelor*. Numeroase studii, comunicări, articole, proiecte, *granturi/contracte* de cercetare, reuniuni tematice naționale și internaționale. Omologarea a cinci noi soiuri de legume: *Ștefan* (mărar, 2002), *Liana*, *Irina*, *Niela* (lobodă, 2003), *Doinița* (varză de toamnă, 2010). Inspector aprobator de stat pentru loturi semincere și material săditor (1986-1994). Membră, Societatea Română a Horticultorilor, Filiala București, alte aprecieri publice. (C.D.B.).

ȘTEFĂNESCU, Emil C. (Sinești, Olt, 18 iunie 1922 – Pitești, Argeș, 13 aprilie 1979). Medic primar, *igienă - sănătate publică*, manager. *Stabilit, definitiv, la Pitești, din 1953*. Institutul Sanitar Militar, București (1941), Facultatea de Medicină și Farmacie, București (1947). Documentări externe. Activitate permanentă în domeniu: Circumscripția sanitară Șelari - Comănița, Olt (1947-1949); șef, Secția Sanitară, Plasa, Slatina, Olt (1949-1950); medic-șef, Inspectoratele Sanitare de Stat/*Sanepid*, Alexandria, Teleorman (1950-1953); Pitești (1953-1955). Distinct: șef, Secția Sanitară și Prevederi Sociale, Regiunea Pitești (1955-1968); director, Direcția Sanitară a Județului Argeș (1968-1974); Secția contagioase adulți, Spitalul Județean Argeș (1974-1979). Primariat, *igiiena muncii*, București (1959). Contribuții directe la: organizarea postbelică a rețelei sanitare din Olt, Teleorman, Argeș;

edificarea Spitalului Județean Argeș (1973); încadrarea instituțiilor urbane și rurale de profil cu personal specializat. Studii, analize, rapoarte, interviuri, reuniuni tematice naționale. Membru, diverse foruri științifice sau obștești implicări constante în viața Cetății. Aprecieri publice antume și postume. (C.G.C.).

ȘTEFĂNESCU, Florian I. (Curtea de Argeș, 5 aprilie 1881 - București, 26 martie 1958). Membru corespondent al Academiei Române (28 mai 1937), repus în drepturi, membru corespondent (3 iulie 1990). Psiholog, manager, profesor universitar. Cunoscut prin pseudonimul *Goangă*. Frate cu **Mihai I. Șt.** (v.). Liceul *Sfântul Sava*, București (1889), Facultățile de Drept, Litere și Filosofie, București (1904), specializare, Germania. Doctorat, *psihologie*, Leipzig, Germania (1911). Activitate didactică, Liceul *Vasile Alecsandri*, Galați (1906-1920), universitățile din Cluj (1919-1940, rector 1932-1940) și București (1940-1958). Subsecretar de stat, Ministerul Instrucțiunii Publice (1936-1937). Fondator, Laboratorul de Psihologie din Cluj (1921), Institutul Român de Psihologie Experimentală Comparată și Aplicată (1922), Editura Institutului (1929), Societatea Națională de Psihologie (1931), Revista *Psihologie teoretică și aplicată* (1938-1949), sistemul de psihologie din ministere, oficiile de orientare profesională. Volume importante: *Selețiunea capacităților și orientarea profesională* (1929), *Instabilitatea emotivă* (1936), *Adaptarea socială* (1938), *Educația copiilor inferior și superior dotați* (1939), *Măsurarea inteligenței* (1940). Ctitor, la Cluj, Casa Universitarilor, dezvoltarea Grădinii Botanice, înființarea de clinici și cămine studentești, inaugurarea sistemului *Extensiune universitară*, de pregătire și educație civică. Supraviețuitor, grav rănit în urma unui atentat legionar (28 noiembrie 1938). Contribuții deosebit de importante la fundamentarea psihologiei contemporane românești, integrarea acestor preocupări în

sistemul european, exprimarea receptivității față de proiectele oficialităților din Argeș-Muscel. Valoroase recunoașteri publice antume și postume. (S.D.V.).

ȘTEFĂNESCU, Gabriel N. (n. Mățău, Mioarele, Muscel, 24 ianuarie 1942). Arhitect. Școala Medie/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1960), Școala Postliceală de Arhitectură, București (1963), Institutul de Arhitectură *Ion Mincu*, București (1969). Documentări externe, Bulgaria (1979). Activitate specializată permanentă: Trustul de Construcții Argeș, Șantierul Câmpulung (1970-1971); Institutul de Proiectare/SC *Proiect Argeș SA*, Pitești (1971-2011, șef proiect, șef colectiv); atelier individual de arhitectură (2011~). Proiecte reprezentative finalizate prin construcții: **Școala Nr. 3 Ion Pillat**, Pitești (1975); **Liceul/Grupul Școlar de Chimie Industrială Costin D. Nenițescu**, Pitești (1978); **Centrul de Perfecționare Apele Române**, Voina, Lerești, Argeș (1996; 2012); blocurile înalte cu spații comerciale la parter, bulevardele *Nicolae Bălcescu* (D2-D6) și *Republicii* (D6a+b), Pitești (soluții unicat, în colaborare). Distinct: reabilitarea monumentelor de arhitectură: Judecătoria Câmpulung (1994); Tribunalul Argeș, astăzi, Curtea de Apel, Pitești (2012). Membru: Uniunea Arhitecților din România, Filiala Argeș (1972); Ordinul Arhitecților din România, Filiala Pitești (2003, cofondator); Registrul Urbaniștilor din România, București (2006). Premii speciale în domeniu (1983; 1984). Nominalizat în **Istoria municipiului Pitești** (1988), alte aprecieri comunitare. (A.H.M.).

ȘTEFĂNESCU, Gheorghe (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar urban și rural, jurist, parlamentar, filantrop. Studii liceale și superioare în Capitală. Notificat, frecvent, **Gică/George Șt.** Suprafețe de teren, imobile, cabinet individual, alte bunuri cu valoare deosebită, București, Câmpulung (Muscel) și localități apropiate, preluate de stat după

1945. Avocat, Baroul Muscel, recunoscut în domeniu, apărarea intereselor unor importante familii din România. Senator în perioada interbelică, reprezentând Partidul Național Liberal. Membru corespondent al Camerei de Comerț și Industrie Argeș (1929). Acțiuni caritabile: rezidirea Bisericii *Flămânda*, Câmpulung (1939-1940), în memoria fiicei sale, Margareta, planuri, arhitectul George Matei Cantacuzino; finanțarea cercetărilor științifice pentru combaterea cancerului, venerarea numelui soției sale, Lilly; donații pentru biblioteca Liceului de Fete, din localitate. Eponimie: *Casa Ștefănescu*, Câmpulung, edificiu tradițional (secolul XVIII), monument istoric, reabilitat (1928-1930), proiecte, Dimitrie Ionescu-Berechet (v.), donată Academiei Române, autentificare, Tribunalul Județului Muscel (19 septembrie 1942), astăzi, Muzeul Municipal, Secția Etnografie și Artă Populară *Lilly, Margareta și Gică Ștefănescu*. Alte implicări în viața *Cetății*. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (M.M.B.).

ȘTEFĂNESCU, Ion N. (Sfârșitul secolului al XIX - Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren, localitatea Corbeni, plasa Argeș, expropriate, parțial, prin **Legea pentru Reforma Agrară din 23 martie 1945**, adoptată de guvernul condus de Petru Groza, ori deciziile ulterioare. Retrocedări selective, către urmași, după 1990. Surse arhivistice și alte atestări documentare. (I.I.Ș.).

ȘTEFĂNESCU, Ion (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Proprietar urban, editor, ziarist. *Domiciliu și activitate la Câmpulung, Muscel*. Prim-redactor, revista **Glăsuț țării**, Câmpulung (1921-1924); director-proprietar, ziarul *Vremea nouă*, Câmpulung (1926). Cunoscut prin semnătura *Ion Ștefănescu - Gruuiu*. Articole, reportaje, comentarii, analize, note, informații, răspunsuri la întrebări, dialog

cetățenesc, portrete și cronici literare. Implicări în viața Cetății. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (**I.I.B.**).

ȘTEFĂNESCU, Lilica D. (n. Galați, 13 mai 1943). Arhitectă, funcționar de stat. *Stabilită în Argeș, din 1972*. Școala Medie/Colegiul *Mihail Kogălniceanu*, Galați (1961), Institutul de Arhitectură *Ion Mincu*, București (1967). Căsătorită cu **Gabriel N. Ș.** (v.). Documentări externe, Lituania (1986). Activitate specializată: Institutul de Proiectare, Galați (1967-1972); Institutul de Proiectare/SC *Proiect Argeș SA*, Pitești (1972-1993); Primăria Municipiului Pitești, director, Direcția de Urbanism și Amenajarea Teritoriului (1993-1997); atelier individual de arhitectură (1997~). Proiecte reprezentative finalizate prin construcții: *detalii de sistematizare, zona industrială, Focșani (Vrancea) și Gara Centrală, Galați* (1971); blocurile înalte cu spații comerciale la parter, bulevardele *Petrochimicștilor (A-C) și Ion C. Brătianu (A8-A10)*, Pitești (1981-1982, soluții unicat, în colaborare); **Căminul-Spital Cronici**, Pitești; schițe de sistematizare Câmpulung și Curtea de Argeș, ori localități rurale apropiate. Preocupări privind încadrarea urbanistică a monumentelor istorice. Membră: Uniunea Arhitecților din România, filialele Galați (1968-1972) și Argeș (1972); Ordinul Arhitecților din România, Filiala Pitești (2003). Premii în domeniu (1971, 1983, 1984), alte aprecieri publice. (**A.H.M.**).

ȘTEFĂNESCU, Mihai I. (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Proprietar urban și rural, înalt funcționar public, donator comunitar. *Domiciliu și activitate la Curtea de Argeș*. Cunoscut prin pseudonimul **Goangă**. Notificat, frecvent, **Mișu I. Șt.** Frate cu **Florian I. Șt.** (v.). Suprafețe de teren, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită, Curtea de Argeș și localități apropiate. Primar al orașului Curtea de Argeș (1934-1937). Realizări ale etapei:

obținerea statutului oficial de stațiune balneo-climaterică (1934); finalizarea lucrărilor de pavare cu piatră cubică a Bulevardului *Carol I* (1934); edificarea Bisericii *Sfântul Gheorghe* (1934-1937), devenită custode pentru obiectele de cult și clopotul mare de la Biserica Domnească *Sfântul Nicolae*, intrată în conservare (Hotărârea Comisiunii Monumentelor Istorice, București, 2 martie 1936); amenajarea Cimitirului Eroilor, lângă Biserica *Bolnița* (1936); ridicarea Monumentului Eroilor din Primul Război Mondial (1937; extinderea rețelelor de gospodărie urbană (apă, canalizare). Distinct: înființarea Asociației Patriotice de Întreținere a Orașului (27 decembrie 1934). Consemnat în **Anuarul general al orașului Pitești și județului Argeș** (1936), alte atestări documentare. Aprecieri comunitare antume și postume. (**N.I.M.**).

ȘTEFĂNESCU, Mircea N. (Secolul XX). Învățător, manager, om de cultură. *Domiciliu tradițional la Pitești, Argeș*. Școala Normală de Băieți, Pitești. Activitate didactică (*desen, caligrafie, muzică*): Liceul de Fete/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1948-1951); Școala Medie *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1958-1959). Director fondator: Biblioteca Regională Argeș (1955-1956); Școala Populară de Artă, Pitești (1956-1962). Instrumentist, *vioară*, muzică simfonică, orchestre de cameră, operetă, grupuri camerale. Contribuții directe la redimensionarea vieții spirituale a zonei Argeș-Muscel pentru etapele amintite. Implicări constante în viața *Cetății*. Nominalizări monografice, alte aprecieri comunitare antume și postume. (**I.M.D.**).

ȘTEFĂNESCU, Nicolae (1800 - ?). Mare proprietar urban și rural, slujitor al Curții Domnești de la București, funcționar al statului. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Câmpulung, Muscel (*Mahalaua Târgului*) și localități apropiate. Președinte, Sfatul orașului Câmpulung/primar

(1828-1829). Nominalizat în *Catagrafia orașului Câmpulung din 1838*, origine autohtonă, titlu de *boier treti logofăt*, slugi, robi țigani. Diverse consemnări documentare antume sau postume. (S.I.C.).

ȘTEFĂNESCU, Nicolae (Vulturești, Muscel, 1880-?). Proprietar urban și rural, jurist. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1898), Facultatea de Drept, București (1903). Activitate specializată, instituții administrative din Muscel (1903-1908). Avocat, Baroul Ilfov, București (1908). Apărarea intereselor unor persoane importante și familii din Capitală. Oratorie, recunoscut în domeniu. Studii, articole, analize, comentarii pe diverse teme legislative. Contribuții la finalizarea unor proiecte lansate de oficialitățile timpului din Muscel. Consemnat în *Albumul Corpului Avocaților din România* (1911). Aprecieri publice antume și postume. (A.A.D.).

ȘTEFĂNESCU, Paul (n. Rucăr, Muscel, 11 iulie 1924). Arhitect, peisagist. Liceul *Sfântul Sava*, București (1942), Facultatea de Arhitectură, București (1949). Activitate specializată în Capitală: șef șantier, Uniunea Tineretului Muncitor (1949-1953); Comitetul de Stat pentru Construcții, Arhitectură și Sistematizare (1953-1958); Institutul de Proiectări, Construcții și Materiale de Construcții din Ministerul Economiei Forestiere (1958-1984). Proiecte reprezentative finalizate prin construcții: Complexul Școlar al Tineretului, Otopeni, Ilfov; zona centrală urbană, Onești, Bacău (sistematizare verticală); Fabrica de Materiale pentru Construcții, Iași (în colaborare); spații rezidențiale, București. Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale. Consemnări memoriale, interviuri. Aprecieri publice. (A.I.M.).

ȘTEFĂNESCU, Petre Gh. (Brăila, 13 martie 1902 - ?). Artist liric, *bariton*, muzică de operă, cadru didactic universitar. *Integrat spiritualității acestui areal prin: familie*

*tradițională, pseudonim Goangă, Curtea de Argeș; proprietăți la Ștefănești (Muscel); colaborări cu instituții culturale din Pitești (Argeș). Studii liceale și superioare în Capitală. Specializare, Conservatorul din Paris, Franța, Clasa Félia Litvinia. Activitate în domeniu: Teatrul de Operă și Balet, București; Théâtre de la Monnaie, Bruxelles, Belgia; Conservatorul Ciprian Porumbescu, București. Roluri de referință, personaje celebre din creațiile compozitorilor: Georges Bizet (*Carmen*); Charles Gounod (*Mefisto; Faust*); Ruggiero Leoncavallo (*Paiate*); Giuseppe Verdi (*Falstaff; Rigoletto*); Richard Wagner (*Maeștri cântăreți din Nürnberg; Walkiriade*). Numeroase turnee continentale. Consemnări critice favorabile. Artist al Poporului, laureat al Premiului de Stat, alte importante aprecieri publice antume și postume. (L.I.P.).*

ȘTEFĂNESCU, Sache I. (Câmpulung, Muscel, 7 iulie 1845 – București, 1919). Medic, proprietar urban. Școala Națională de Medicină, București (1867). Stagiul: Franța (1867-1870). Doctorat, *științe medicale*, Strasbourg, Franța (1870). Participant la: Războiul Franco-Prusian, voluntar, Ambulanța V Internațională (1870-1871); proclamarea Comunei din Paris (18 martie 1871). Activitate specializată în București: unități militare (1871-1874); Azilul *Elena Doamna* (1874-1877); Spitalul Orășenesc (1881-1919). Combatant, Războiul pentru Independența României (1877-1878), șef Serviciul Ambulanță. Fondator, Crucea Roșie din România (1876), vicepreședinte, reprezentant oficial, Conferința Internațională de la Geneva, Elveția (1906). Implicări constante în realizarea unor proiecte comunitare la Câmpulung. Distinct: organizarea de tabere pentru orfani, Stațiunea balneo-climaterică Bughea de Sus; redimensionarea Parcului *Ștefănescu*, preluat de Primăria Câmpulung (1929); aplicarea unor tratamente gratuite. Aprecieri publice antume și postume. (C.G.C.).

ȘTEFĂNESCU, Vasile (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Jurist. Studii liceale, Pitești, Argeș, universitare, București. Activitate specializată în magistratură. Distinct: prim-președinte, Tribunalul Argeș. Împuternicit al statului (1923), privind aplicarea prevederilor *Legii pentru definitivarea reformei agrare din 17 iulie 1921* și rezolvarea litigiilor ulterioare, specifice zonei de sud a județului Argeș. Dezbateri, analize, rapoarte, informații, reuniuni judecătorești, decizii adecvate. Implicări constante în realizarea proiectelor lansate de Guvern, Prefectură, Primărie, în profil teritorial. Surse arhivistice, alte atestări documentare. Nominalizări *monografice*, aprecieri publice antume și postume. (**I.F.B.**).

ȘTEFĂNEȘTI (Secolul XVI~). Oraș din județul Argeș (2004), pe râurile Doamnei și Argeș, anterior, comună tradițională a Muscelului (până în 1950). Așezare suburbană municipiului Pitești, Argeș (1968-1990). În componență (2006): **Ștefănești**, Enculești, Golești, Izvorani, Ștefăneștii Noi, Valea Mare-Podgoria, Viișoara, Zăvoi. Suprafață: 56, 7 km². Locuitori: 13 200 (1971); 13 670 (2008). Atestare documentară medievală: Ștefănești (1452); Golești (1452). Vestigii arheologice prefeudale. Schituri: Valea Mare din Mijloc (XVI); Gura Văii Mari, Fundul Văii Mari, Valea Popii/Valea Mare (XVII). Biserici: Ștefănești-Vale (1627); Golești (1646, 1814); Valea Mare-Podgoria (1685, 1786); Enculești (XVIII, 1961); Ștefănești-Târgul Dealului (1784); Capela Brătienilor (1898; necropolă, 1911); cruci de piatră (1597~1848). Monumente ale eroilor: Valea Mare-Podgoria (1916-1918); Enculești (1916-1918, 1941-1945); Ștefănești (1916-1918, 1941-1945). Instituții de învățământ: Golești (1826); Școala Profesională Mecanică, Ștefănești (1953); Liceul Industrial, Ștefănești (1956); cămin cultural (1930); bibliotecă publică (1948); Agenția Băncii Naționale Române, Sucursala Câmpulung Muscel (1906). Conacul Goleștilor (1640); pivnițele brâncovenești

(1688, ruinate); Vila *Florica* (1912-1915), astăzi, Centrul Cultural *Brătianu*; Stațiunea de Cercetări Zootehnice *Florica* (1926-1948); Stațiunea de Cercetări Horti-Viticole (1959~); Muzeul Viticulturii și Pomiculturii - Golești (1939/1966); Casa Memorială *Liviu Rebreanu*, Valea Mare – Podgoria (1969-2008); Complexul de Vinificație (1969~). Baze sportive. Proprietăți particulare: personalități importante din București, Pitești, Câmpulung. Bănci populare: *Golești* (1902-1944); *Progresul*, Ștefănești (1903-1946). Cooperativa de Aprovizionare și Desfacere *Regele Ferdinand*, Ștefănești (1930-1948); cooperativa agricolă de producție, Ștefănești (1950-1989); asociație de producție industrială intercooperatistă, Valea Mare-Podgoria (1971-1990). Baraj, lac de acumulare, hidrocentrală (8 MW), Golești, integrate sistemului *Argeșul Mare*; Întreprinderea de Motoare Electrice/SC *Ana IMEP*, integrată economiei municipiului Pitești (1967~). Parc voltaic (2014). Antrepozite, cartiere rezidențiale, locuri de agrement, liceu, spital, poliție, judecătorie, piață comercială. Areal cerealier, viticol, legumicol, forestier, zootehnic. Arhitectură specifică interferențelor colinare și de câmpie, textile de interior, folclor literar, muzical, coregrafic. Turism local, zonal, național. Trasee rutiere spre: București, Pitești, Câmpulung, Mioveni. Stația Ștefănești, linia ferată Golești - Câmpulung. Publicație proprie: *Buletin informativ*, editat în Pitești. Numeroase consemnări geografice, istorice, economice, spirituale. (**G.I.C.**).

ȘTEFU, Iosif I. (Vaideeni, Vâlcea, 10 iunie 1945). Inginer mecanic, manager. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1968*. Școala Medie Nr. 2, Râmnicu Vâlcea (1963), Institutul Politehnic, București (1968). Documentări externe. Activitate permanentă, Întreprinderea de Stofe *Argeșana*, Pitești: tehnolog (1986-1969); metrolog (1969-1971); coordonator, reparații uzuale (1971-1974); șef, Secția Mecano-Energetică (1974-1993). Distinct: director general SC *Argeșana SA*,

Pitești (1993-2001); manager (2001-2008). Contribuții directe la: asigurarea funcționării utilajelor pentru atingerea parametrilor proiectați: gospodărirea resurselor programate; adaptarea spațiilor productive la schimbarea profilului fabricației după 2001; privatizarea unității în favoarea investitorilor *Dräxlmaier* (Germania); reconversia profesională a salariaților. Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale. Implicări constante în viața *Cetății*. Diverse aprecieri publice. (I.D.P.).

ȘTEFU, Paraschiva Gh. (Pitești, Argeș, 1814 – Pitești, Argeș, 6 martie 1869). Proprietar urban, donator comunitar. Terenuri, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești și localități apropiate. Clauză testamentară importantă, autentificare juridică, Tribunalul Argeș (*Nr. 15, din 1869*): donarea sumei de 200 galbeni austrieci pentru înființarea Bibliotecii Publice *Ștefu*, în Pitești. Executor, Ștefan George Ștefu (moștenitor), 20 februarie 1870. Decizie administrativă, finalizată, parțial, de Consiliul Comunal, Pitești (26 iunie 1880), primar, Nicolae Coculescu (v.), intermediar, librarul Iancu Raicoviceanu (v.). Nominalizări în *Istoria municipiului Pitești* (1988). Aprecieri comunitare antume și postume. (C.C.C.).

ȘTEMPEL, Leonhardt (1885 – Pitești, Argeș, 1964). Proprietar urban și rural, mic întreprinzător, donator comunitar. Suprafețe de teren, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești sau localități apropiate. Studii în București. Membru marcant, gruparea catolică din reședința Argeșului. Patron fondator, Fabrica de Mezeluri și Salamuri, Pitești (strada *Constantin Brâncoveanu*), magazin propriu, zona centrală, activitate permanentă (1909-1948), intrate sub incidența *legislației naționalizării* (1948-1950). Preocupări agreate de Primărie, Prefectură, Camera de Comerț și Industrie Argeș. Adaptare la rigorile economiei *etatiste*, șef sector, Întreprinderea Agricolă de Stat, Ștefănești, Argeș (1959-1960). Contribuții

financiare pentru dotarea teatrului din localitate. Nominalizat în *anualele generale* (1925, 1936) și în *Istoria municipiului Pitești* (1988). Aprecieri publice antume și postume. (I.D.P.).

ȘTIRBEL, Gheorghe Fl. (n. Golești, Vâlcea, 22 septembrie 1947). Inginer mecanic, manager. *Domiciliu și activitate în Argeș (1971-1986)*. Frate cu **Elena Heroiu** (v.). Liceul *Nicolae Bălcescu*, Râmnicu Vâlcea (1966), Institutul Politehnic, Iași (1971). Doctorat, *științe tehnice*, New York (2009). Stagiul în Statele Unite ale Americii (1979; 1992). Activitate specializată: Trustul Stațiunilor pentru Mecanizarea Agriculturii, Pitești, Argeș (1971-1973); șef sector, Întreprinderea Agricolă de Stat, Leordeni, Argeș (1973-1980); inginer șef, director, Stațiunea pentru Mecanizarea Agriculturii, Căteasca, Argeș (1980-1986); consultant, Algeria (1986-1988). Stabilite în Statele Unite ale Americii (1989), supervisor, Aeroportul Internațional *John Fitzgerald Kennedy*, New York (1989~). Studii, analize, rapoarte, norme metodologice, reuniuni tematice. Membru, diverse foruri profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (C.D.B.).

ȘTIRBU, Ștefan Roman C. (Palanca, Cetatea Albă, Basarabia, 10 mai 1926- Pitești, Argeș, 14 mai 2008). Stabilite în Argeș din 1933. Medic primar, *ORL*, manager. Liceul Militar, Craiova, Dolj (1944). Facultatea de Medicină, București (1950). Documentări externe. Activitate permanentă la Pitești: Școala Profesională Nr. 2 (1950-1952); Spitalul *Nicolae Bălcescu* (1953-1954; 1957-1989); șef secție (1972-1989). Temporar: specializare *ORL*, instituții sanitare din Capitală (1952-1953); Policlinica Feroviară, Pitești (1954-1957). *Primariat, București* (1972). Articole, studii, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Implicări constante în viața *Cetății*. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice antume și postume. (C.G.C.).

ȘTIREANU, Octavian (n. Costești, Argeș, 25 iunie 1952). Matematician, ziarist, editor, parlamentar. Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1970), Universitatea *Babeș-Bolyai*, Cluj-Napoca (1974), Facultatea de Istorie-Filosofie, București (1981). Preocupări redacționale, Cluj-Napoca (1970-1975): Studioul de Radio *Gaudeamus*; revistele *Echinocțiu*, *Napoca universitară* (redactor-șef), *Viața studentescă*, *Amfiteatru* (șef subredacție). Activitate permanentă în București: analist, Trustul de Lucrări Hidrotehnice Speciale (1975-1979); redactor, *Viața studentescă* și *Amfiteatru* (1979-1985); redactor-șef adjunct, *Flacăra* (1985-1990); președinte, director general SC *Cicero SA*, editor, ziarul *Azi* (1991~). Membru marcant, Partidul Democrației Sociale din România/Partidul Social Democrat. Senator de Argeș (1996-2000), reprezentând Partidul Democrat - Uniunea Social Democrată/*USD*, secretar, Comisia pentru Politică Externă, din 1998, independent. Consilier prezidențial (2000-2004). Inițiative legislative, interpelări, interviuri, emisiuni *media*, reuniuni naționale și internaționale. Volum important: *Cronici de echinocțiu* (2001). Implicări în realizarea mai multor proiecte promovate de oficialitățile din Argeș-Muscel. Președinte executiv, Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România, vicepreședinte, Asociația Presei Sportive din România, membru fondator, Clubul Român de Presă, alte aprecieri publice. (C.D.B.).

ȘUCU, Ion I. (Mățău, Mioarele, Muscel, 4 decembrie 1902 – București, 16 noiembrie 1988). Istoric, *paleografie și arhivistică*, publicist. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Muscel (1925), Universitatea din București (1930). Concomitent: Școala de Arhivistică și Paleografie, București. Activitate specializată în Capitală: funcționari, Casa de Depuneri și Consemnațiuni (1926-1928); impiegat, șef serviciu, șef birou, Arhivele Naționale (1928-1962). Prestații didactice, licee din București.

Volume importante (în colaborare): *Indice cronologic Nr. 2. Actele secției bunuri publice București, Episcopia Argeș* (1951); *Indice cronologic Nr. 4. Actele serviciului Documente istorice, Episcopia Nouului Severin* (1954); *Indice cronologic Nr. 1. Arhiva Mitropoliei Țării Românești, I, II* (1961); *Liceul Dinicu Golescu din Câmpulung - Muscel la 80 de ani de activitate. 1894-1974* (1974); *Monografia comunei Mioarele* (1976, în colaborare). Distinct: tomuri de documente despre Câmpulung și județul Muscel (texte dactilografiate), conservate la Arhivele Naționale, Muzeul Câmpulung, Biblioteca Locală Mioarele. Studii, articole, referate, comunicări, reuniuni tematice naționale. Membru, diverse foruri științifice autohtone. Implicări comunitare. Aprecieri publice antume și postume. (S.I.C.).

ȘUFAN, Ion (? - Pitești, Argeș, 29 octombrie 1950). Proprietar funciar, agent sanitar, militant politic, originar din Nucșoara, Muscel. Colaborator, Grupul de rezistență armată anticomunistă *Haiducii Muscelului*, inițiat de Gheorghe Arsenescu (v.). Urmărit de Securitate, arestat, anchetat, torturat la Pitești, Argeș. Deces premeditat pe timpul interogatoriului. Sentință drastică ulterioară pentru soția sa, întemnițată, moarte suspectă în detenție. Aprecieri publice postume. (I.I.P.).

ȘUFAN, Nicolae (Nucșoara, Muscel, 1900 – Pitești, Argeș, octombrie 1950). Proprietar funciar, lucrător agricol, militant politic. Membru activ, Grupul de rezistență armată anticomunistă *Haiducii Muscelului*, inițiat de Gheorghe Arsenescu (v.). Apropiat lui Toma Arnăuțoiu (v.). Urmărit de Securitate, arestat, anchetat, torturat la Pitești, Argeș. Deces premeditat pe timpul interogatoriului. Suport documentar (1950): arhiva Spitalului *Nicolae Bălcescu*, Pitești; registrul Serviciului de Stare Civilă, Primăria Urbană, Pitești. Diverse consemnări

memoriale familiale. Aprecieri publice antume și postume. (I.I.P.).

ȘUICA (Secolele XVI - XVIII). Familie tradițională din Șuici, Argeș. Mari proprietari funciari, *boieri*, slujitori ai Curții Domnești din Țara Românească, donatori comunitari. Întinse suprafețe de teren, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită, Șuici și localități apropiate. Mai cunoscuți: **Vlastelinul Badea**, înrudit cu domnul Radu cel Mare (v.); **Vlastelinul Șuica**, mare vornic (1509-1529), fiul Badea, ctitor, alături de Neagoe Basarab (v.), Mănăstirea Curtea de Argeș (1512-1517); **Dragomir Ș.**, mare sluger, fratele marelui vornic Vlastelinul Ș.; **Drăghici Ș.**, logofăt, ctitor, biserica Șuici peste Râu, unde este înmormântat (1541); **Oprea D. Ș.**, logofăt, stabilit, prin căsătorie, la Retevoești, Pietroșani, Muscel; **Stanca O. Ș.** (sfârșitul secolului XVI), căsătorită cu Dima din Brătieni, Brădet, Argeș, genealogic pentru familia Brăianu (v.); **Șuica**, strănepotul vornicului Vlastelinul Ș., mare pârcaľab; **Badea**, fiul logofătului **Radu din Șuici/Șuiceanu** (sfârșitul secolului XVIII), logofăt, ultimul descendent al familiei. Valoroase atestări documentare, realizări laice și eclesiastice, consemnări monografice. Importante recunoașteri publice antume și postume. (C.D.B.).

ȘUICEANU (Secolul XVIII ~) Familie tradițională din Șuici, Argeș. Mari proprietari funciari, funcționari de stat, donatori comunitari. Întinse suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Șuici și localități apropiate. Conexiuni cu familiile Șuica (v.), Balotă (v.). Mai cunoscuți: **Dumitru Ș.**, slujitor al Curții Domnești de la București, *logofăt*, împământenire și căsătorie cu **Șuica/Safta Șuiceanu**, fiica logofătului **Radu Șuiceanu**, din Șuici; **Anton D. Ș.** (sfârșitul secolului XVIII - prima jumătate a secolului XIX), subcârmuitor, plaiul Loviștea, Argeș (1846 - 1860), pretor, plasa Topolog, reședință la Șuici (1861~1866); **Elena D. A. Ș.**, căsătorită

cu generalul Constantin Iancovescu (v.); **Alexandru A. Ș.** (v.). Numeroase atestări documentare, inițiative și realizări civice sau eclesiastice. Recunoașteri publice antume și postume. (C.D.B.).

ȘUICEANU, Alexandru (A doua jumătate a secolului XIX - Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren, localitatea Șuici, plasa Argeș, expropriate prin **Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921**, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. Importante surse arhivistice. (I.I.Ș.).

ȘUICI (Secolul XVI~). Comună din județul Argeș, pe râul Topolog, satele: **Șuici**, Ianculești, Paltenu, Păuleni, Rudeni, Valea Calului. Suprafață: 34, 3 km². Locuitori: 3200 (1971); 2694 (2008). Atestare documentară medievală: Șuici (1501); Rudeni (1526). Biserici: Șuici peste Râu (1542, refăcută, XVIII); Șuici (1864); Rudeni (1872); Enculești (1946); Valea Calului (1997); cruci de piatră, Șuici (1736, 1782, 1844). Cula *Sultănică* (XVIII), ctitorie, familia Brătianu (v.). Cimitir al eroilor (1916-1918). Școală primară (1838), gimnaziu industrial (1926-1948; 1958-1963), școală specială (1963-2003); cămin cultural (1943), bibliotecă publică (1953); centru de asistență medico-sanitară (2004~). Banca Populară *Ion C. Brătianu* (1903); Agenția Băncii Naționale Române, Sucursala Pitești (1948-1950). Reședința subprefecturii Plaiul Loviștea (1838-1890); sediul plasei Topolog – Loviștea (1890-1899); judecătorie de pace (1911-1943); circumscripție financiară (1923-1928); secție de jandarmerie (1942-1948). Cooperativa de Aprovizionare și Desfacere Valea Topologului (1943-1948). Fermă agricolă de stat (1949-1961); Ocol silvic (1950-1997). Microhidrocentrală (1986). Areal forestier, zootehnic, pomicol. Arhitectură locală, specifică interferenței zonelor colinară și montană, artă populară (textile de interior, obiecte de îmbrăcăminte),

folclor literar, muzical, coregrafic). Târg tradițional: *Sfântul Pantelimon* (27 iulie). Turism rural. Trasee rutiere spre Curtea de Argeș, Râmnicu Vâlcea, Sibiu. **Scrieri monografice:** Gheorghe Frujină (1984); Dumitru Georgescu, Gheorghe Georgescu (1997); Ion Olărescu (2010). Consemnări geografice, istorice, economice, spirituale. (G.I.C.).

ȘUȘALĂ, Ion N. (Domnești, Muscel, 16 noiembrie 1934). Artist plastic, *pictură, grafică*, profesor, publicist. Școala Normală/Colegiul Pedagogic *Carol I*, Câmpulung, Argeș (1953), Institutul Pedagogic București (1963), *Clasa Aurel Haiduc, Rodica Lazăr*, Institutul de Arte Plastice, *Nicolae Grigorescu*, București (1982), *clasa Vasile Drăguț*. Doctorat *arte plastice*, București (1998). Activitate în Capitală. Expoziții personale sau de grup, București (1969, 1973, 1978, 1990). Lucrări murale: *Omagiul muncii* (1974); *Laudă mâinilor* (1986-1987), Școala Nr. 198, București. Preocupări didactice permanente, București (1963-2004), temporar, Constanța. Volume importante: *Artizanatul-pledoarie pentru bunul gust* (1974); *Culoarea cea de toate zilele* (1982); *Dicționar de artă. Termeni de atelier* (1993); *Estetica și psihopedagogia artelor plastice și designului* (2000). Coperte, ilustrații, paginație, edituri din Capitală. Colaborări periodicele: *România literară; Viața studentescă; Revista de pedagogie; Reporter* (București); *Literatură și artă* (Chișinău, Republica Moldova). Implicări comunitare, mentor, Expoziția permanentă de artă contemporană, Domnești, Argeș (1972). Membru, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala București (1990), alte aprecieri publice. (S.C.N.).

ȘUȘALĂ, Nicolae P. (Domnești, Muscel, 23 octombrie 1908 – Pitești, Argeș, 16 februarie 1959). Mic întreprinzător, proprietar rural, militant politic. Membru activ, Grupul de rezistență armată

anticomunistă *Haiducii Muscelului*, condus de Toma Arnăuțoiu (v.). Urmărit de Securitate, arestat, anchetat, torturat la Pitești, Argeș. Deces premeditat pe timpul interogatoriului. Suport documentar (1959): arhiva Spitalului *Nicolae Bălcescu*, Pitești; registrul Serviciului de Stare Civilă, Primăria Urbană, Pitești. Diverse consemnări memoriale. Aprecieri publice antume și postume. (I.I.P.).

ȘUȘELESCU, Ion (n. Câmpulung, Muscel, 1928). Sportiv de performanță, *volei, antrenor*, publicist. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung (1947), Institutul de Educație Fizică și Sport, București (1953), Facultatea de Geografie, București. Component: Echipa Națională de Volei a României, Campionatele European (1950, 1951) și Universitar (1953); Clubul *Steaua*, București, titluri succesive. Antrenor, Clubul *Victoria*, București. Pasionat de careuri rebusiste. Volume importante: *Menssana; Enigmistică și volei; Ecouri olimpice*. Numeroase colaborări tematice, reviste din Capitală, premii în domeniu. Diverse implicări comunitare, contribuții la realizarea unor proiecte sportive, Câmpulung, Argeș. Maestru emerit al sportului, alte aprecieri publice. (N.M.I.).

ȘUTA, Aurel. (n. Valea lui Mihai, Bihor, 10 decembrie 1924). Inginer agronom, cercetător științific principal, manager, publicist. *Stabilit în Argeș, din 1970*. Liceul Teoretic, Satu Mare (1944), Facultatea de Agricultură, Cluj (1949). Doctorat, *științe agricole*, București (1971). Stagii: Statele Unite ale Americii; Republica Populară Chineză; țări din Uniunea Europeană. Activitate specializată: cercetător (1950-1958), director (1958-1970), Stațiunea Experimentală Pomicolă, Voinești, Dâmbovița; șef laborator, Institutul de Cercetare - Dezvoltare pentru Pomicultură, Pitești-Mărăcineni, Argeș (1970-1994). Volum important: *Agrotehnica creșterii și rodirii echilibrate a mărului* (1975).

Numeroase studii, referate, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Organizarea de loturi demonstrative în diverse gospodării individuale. Contribuții în sectoare prioritare: tehnologia pomicolă; studiul cauzelor rodirii intermitente a pomilor; adoptarea unor soluții diferențiate pentru sporirea potențialului specific; elaborarea tehnicilor de intensivizare și superintensivizare a livezilor. Implicat direct în elaborarea metodologiei referitoare la modernizarea pomiculturii contemporane românești. Membru, prestigioase foruri profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (C.D.B.).

ȘUTA, Victoria. (n. Coveiu, Dolj, 5 august 1925 – Pitești, Argeș, 15 noiembrie 1995). Inginer agronom, cercetător științific gradul I, publicistă. *Stabilită în Argeș, din 1970*. Facultatea de Agronomie, Cluj (1950). Doctorat, *științe agricole*, București (1966). Stagii: Statele Unite ale Americii; țări din Uniunea Europeană. Activitate specializată: cercetător, șef laborator, Stațiunea Experimentală Pomicolă, Voinești, Dâmbovița (1950-1970); șef laborator, Institutul de Cercetare - Dezvoltare pentru Pomicultură, Pitești-Mărăcineni, Argeș (1970-1990). Volume importante (autor, colaborare): *Îndrumătorul pomiculturii* (1960); *Rhagoletis Cerasi* (1966); *Protecția pomilor și arbuștilor fructiferi* (1974); *Tehnologia combaterii bolilor și dăunătorilor la pomi* (1983); *Prognoza și avertizarea în protecția plantelor* (1987). Numeroase studii, referate, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Formatoare de talente, exponentă a școlii românești pentru protecție a pomilor. Membră titulară, Academia de Științe Agricole și Silvicultură, București (1990), alte valoroase aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

ȘUTEU, Ștefan G. (n. Bernadea, Mureș, 9 septembrie 1937). Economist, manager. *Stabilit în Argeș, din 1965*.

Academia de Studii Economice, București (1959). Documentări externe, state europene. Activitate specializată în domeniu: șef serviciu (1965-1985), director adjunct (1985-1990), Direcția Comercială Argeș; director adjunct, Întreprinderea Comercială cu Ridicată Produse Alimentare/ICRA, Pitești (1990-2001). Contribuții la dezvoltarea și modernizarea rețelei comerciale din Argeș, Olt, Vâlcea. Studii, analize, rapoarte, interviuri, emisiuni *media* pe diverse teme. Implicări constante în viața *Cetății*. Aprecieri publice. (A.T.C.).

ȘUTZU, Ioana (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren, localitatea Izvoru de Sus, plasa Teleorman, expropriate, parțial, prin *Legea pentru Reforma Agrară din 23 martie 1945*, adoptată de guvernul condus de Petru Groza, ori deciziile ulterioare. Retrocedări selective, către urmași, după 1990. Surse arhivistice și alte atestări documentare. (I.I.Ș.).

ȘUȚĂ, Gheorghe P. (? – Golești, Ștefănești, Muscel, 1948). Proprietar rural, negustor forestier, militant politic, originar din Domnești, Muscel. Membru marcant, Partidul Național Țărănesc, apropiat lui Ion Mihalache (v.). Urmărit de Securitate, arestat (27 martie 1948), cercetat la Pitești, Argeș, eliberat (28 martie 1948). Deces ulterior premeditat, împușcat mortal, aruncat pe marginea drumului, în satul Golești, Ștefănești, Muscel. Înormântat la Domnești. Diverse atestări documentare. (I.I.P.).

ȘUȚĂ, Nicolae P. (Domnești, Muscel, 1896 – 16 ianuarie 1949). Jurist, militant politic, parlamentar. Frate cu **Gheorghe Ș.** (v.). Studii în Capitală. Membru marcant, Partidul Național Țărănesc. Deputat de Muscel. Avocat, Baroul Ilfov. Urmărit de Securitate, arestat (1947), cercetat, încarcerat, diverse penitenciare. Deces premeditat (16 ianuarie 1949). Atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (I.I.P.).

Gheorghe Șapcaliu

George Șovu

Sache Ștefănescu

Ion Șucu I.